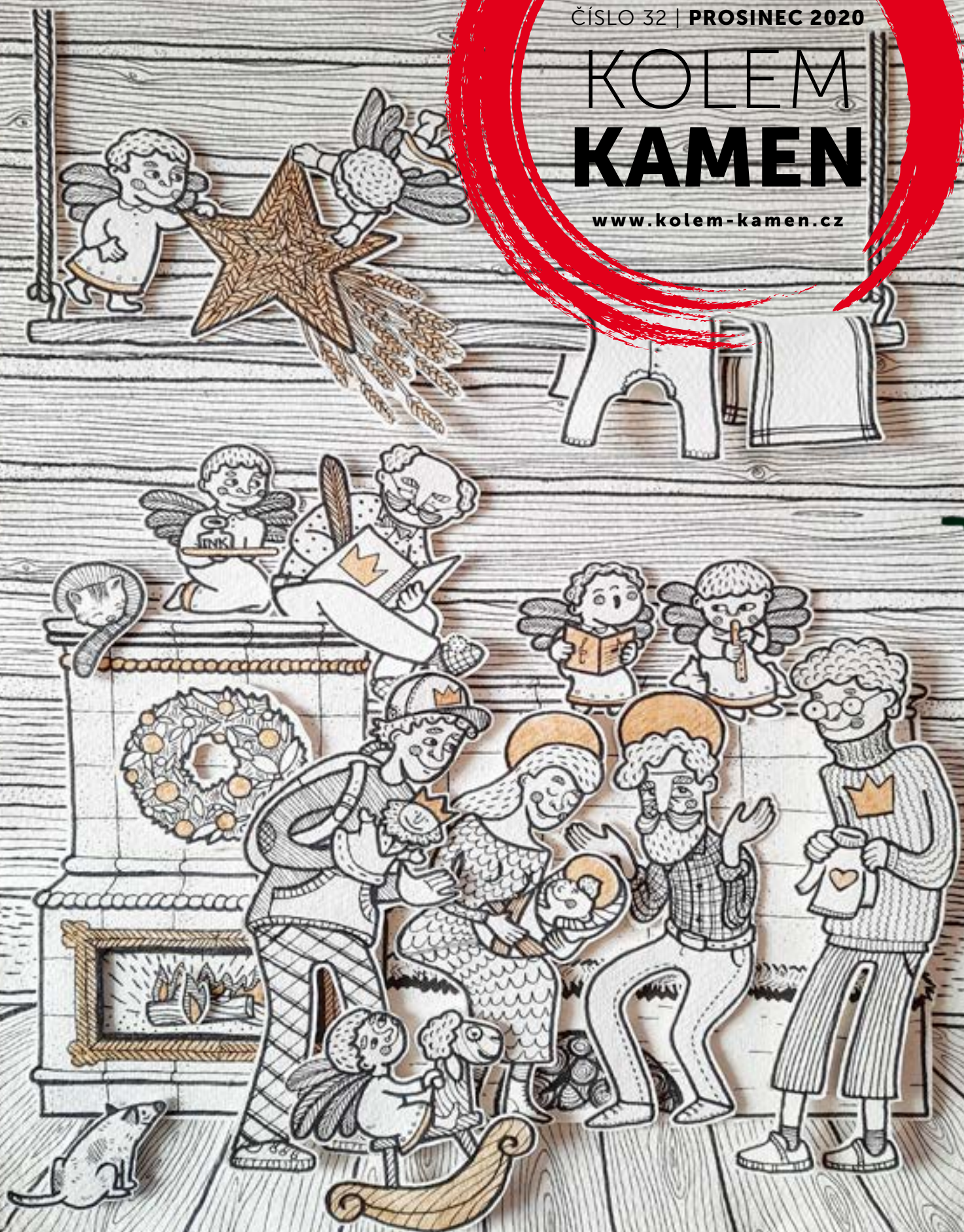

ČÍSLO 32 | PROSINEC 2020

KOLEM KAMEN

www.kolem-kamen.cz

Kolem kamen
časopis pro ty, kteří to s topením myslí
opravdu vážně

čtvrtletník
číslo 32, vychází 15. 12. 2020
ISSN 2464-7527
MK ČR E 21836

Vydává
Spolek na obnovu tradičních řemesel
Dvory nad Lužnicí 87
378 08 Dvory nad Lužnicí
IČO: 03390578
zapsáno ve spolkovém rejstříku
vedeném u Krajského soudu v Českých
Budějovicích v oddílu L, vložce číslo 6499

šéfredaktorka
Jitka Pokorná

vedoucí vydání
Eliška Pokorná

jazyková redakce
Radka Šímová

spolupracovníci redakce
Karel Blažek, Igor Bubeníček,
Hannes Eilig, Marta Jastrebnická,
Kristýna Martinová, Petra Sedláčková,
Růžena Srbová

grafická úprava a sazba
Michal Jánský

tisk
Tisk Horák Ústí nad Labem

www.kolem-kamen.cz
redakce@kolem-kamen.cz

IronDog 07

Editorial

Text | Jitka Pokorná
Foto | archiv redakce

Je začátek sychravého podzimu a já již několik dní přemýšlím nad tím, co napíšu do vánočního úvodníku. Může se zdát, že je to brzy, ale pokud jako já žijete tímto časopisem, musíte být v určitém časovém předstihu. Takže vy slavíte Halloween nebo Dušičky a my v redakci již máme nefalšovanou vánoční náladu při focení silvestrovských chuťovek a v hlavách se nám začínají pomalu, ale jistě rýsovat obrysy jarního vydání. Kolegyně Marta tak ještě nestihla ani oschnout z koupelí v termálních pramenech a už pro vás dokončuje článek o tom, jak se dá v zimě zahřát i bez kamen. Zakusuje lázeňskou oplatku a drobí si mezi písmena na klávesnici. Růžena pohroužena do psaní své oblíbené kamnářské povídky usrkává domácí vaječňák a prsty umazanými od obloženého chlebičku vypilovává tu nejdrsnější pointu svého příběhu. Kočka na kamnech, kam se usídlila hned po snídani, se otočila líně na druhý bok, protáhla se, zívla a pohledem nám jasně dala najevo, že hned tak kamna neopustí. Náš redakční pes, který má přezdívkou Pes žárového pásma, leží tak blízko do oranžova zbarveného skla dvířek kamen, že nemůže otevřít oči, aby si nespálil duhovku. Ně kterým kolegům běží, tentokrát legálně, na monitoru film s Marilyn, prý aby se lépe naladili na téma „někdo to rád horké“. Zvláště mužská část redakce si některé sekvence posouvá, aby hrály stále dokola. Korektorku to přestalo bavit a jde si přihřát polévku, protože ta prý má být pořádně horká. Zvoní telefon a Hannes nám odněkud ze stavby volá, že ty odborné texty určitě dodá, ale bude mít malinko zpoždění. Takže by bylo dobré vypít celou lahev likéru a zamyslet se vážně nad posunutím uzávěrky.

A tak sedím pod obrazy mistra Reyneka a na stole se štosují fotky z podzimního výletu do hor na Petrovu boudu. Hlavou se mi honí mnoho nejednotlivějších nápadů, jak nejlépe uchopit téma akumulace, ale i žhavý podtitul „někdo to rád horké“ skýtá mnoho někdy netušených možností. Chtělo by se mi napsat, že výraz akumulovat si může představit každý z nás, kdo někdy stál s tváří obrácenou do slunečných paprsků posledních podzimních dní a snažil se do každého póru, do každé buňky svého těla nacytat co nejvíce toho blahodárného tepla, aby si ho uchoval alespoň ve své mysli co nejdéle, než se k nám po zimě sluníčko zase vrátí. Jenže vše mi nakonec přijde jako klišé, a že to už tady vše jednou bylo. V tom mi cinkne zvuk příchodní pošty. Jeden pan kamnář mi posílá děkovný mail

od své zákaznice. A najednou vidím, že je v něm vše, o čem vám chci napsat úvodník. Je dobré, že někdy věci přicházejí samy. Je dobré věci nelámat a počkat si. Ono to přijde. Takže s laskavým svolením uveřejňuji. „Dobrý den, kamna jsou boží! Sice chvíli trvá, než se v pátek rozhoří, ale pak drží a často jsou teplé až do rána – i když v noci nepřikládáme! Ráno pak dáme polénko, a zase fajrují. Vážně jsou skvělá. Musíte asi často škytat, protože na Vás na roubence vzpomínáme a říkáme si, že na tohle jste vážně machr. Největší bitka je o místo v zápeči. Nechápejte to, ale naši psi vyskočí až do takové výšky a jsou tam zalezlí klidně celý večer, ale dá se tam ležet i s nima :-).“

Posílám ještě pár fotek, ze kterých snad bude vidět, jak si to tam každý víkend užíváme :-). Sušíme v troubě jablíčka a dělala jsem přímo na kamnech i placky jako přílohu k polévce (mouka a voda - prý to tak dělávala naše babička), tak jsme to zkusili taky. Minulý týden jsem si na to ale na blešáku koupila litinový tál, který se dá dát přímo na kamna :-). Na kamnech vařím, v troubě pečou, takže super. Jenom nesmím zapomenout přiložit :-). S regulací teploty mám ještě trochu problém :) Ještě jednou moc díky a přeji Vám pevné zdraví a mějte se prima GP“

Pan kamnář píše, že tyhle zprávy jsou pro něj takové „nehmotné prémie“ za dobře odvedenou práci. A já vám všem do nového roku přeji hodně moc takových nehmotných premií, ať je vaše práce jakákoliv. Ať stavíte kamna, nebo jinak umíte lidem kolem vás vykouzlit úsměv ve tváři.

Individuální stavby

Text | Hannes Elig
Foto | archiv Kolem kamen

Žijeme v době, kdy se všichni ženou za splněním emisních hodnot. To je určitě správná věc. Je ale také důležité si položit otázku, jestli se omezováním individuálně stavěných topidel dá vylepšit globální klima.

Sálavá kachlová kamna
od Kamnářství Koutecký,
kachle Kazeta od K&K Poker.

Souhlasím i s tím, že každý má začít u sebe. Každý se musí podílet na tom, aby se světu vedlo lépe. Bohužel ale myslím, že moc nezmůžeme vrstvením nařízení a příkazů. Každý může hodit plastovou láhev do ohniště, které mělo dokonalé parametry hoření ve zkušebně, nebo prohnat komínem třeba starou kuchyňskou linku... myslím, že jedním z hlavních úkolů kamnáře je, aby takovému člověku vysvětlil, že se to nedělá.

Každé průmyslově vyráběné ohniště jede do státní zkušebny už mnohokrát odzkoušené u výrobců. Jede tam s předepsanou dávkou paliva, které má vhodné parametry, především vlhkost. Ve zkušebně se předepsaná dávka paliva spálí, naměří se parametry a můžou začít létat špunty, teda pokud máme vyhráno, respektive splněno. Stejně ohniště ale může být u mnohých uživatelů přímo toxické. Záleží na tom, co a kolik přikládáme, a na tom, kolik k hoření pustíme kyslíku.

Myslím, že zkušebny dokáží odhalit konstrukčně špatná ohniště a taková by se potom neměla průmyslově vyrábět. Bohužel ale zkušebny nedokážou odsoudit všechna dobrá, individuálně stavěná ohniště, protože kamnáři je nebudou nejdříve stavět ve zkušebně, aby je po odzkoušení rozebrali a postavili u zákazníka. Nehledě na to, že by to ani nemělo smysl. Každá kamna totiž stojí jinde, jsou připojena na jiný komín, mají jinak řešený přívod vzduchu k hoření a hlavně - pokaždé je užívá někdo jiný. Určitě je správné, že existují výpočtové programy, které dokáží kamnářům s dimenzováním kamen poradit. Na druhou stranu si troufám tvrdit, že většina kamnářů postavila kamna, která dle výpočtů neměla fungovat a fungovala, a nebo, v tom horším případě, kamnář postavil kamna, která měla fungovat a nefungovala.

Asi nikdy neexistuje stoprocentně správné řešení, ale myslím, že by vždy měla existovat možnost postavit individuální kamna na míru, ne jenom ta, která splnila požadavky zkušebny. I kdyby ta na míru mohli stavět jen mistři nad mistry.

Sloupová kachlová kamna od Kamnářství Milan Blaha, kachle Zrcadlo, koncové a průběžné rohy Oltyně R1.

Kachlová kamna s kombinací kachlové a štukované plochy od Kamnářství Petr Sedlák, kachle Šnek hlazený.

Klasický kachlový sporák s ležením z rukou
kamenáře Leoše Rožnovského. Kachle K&K
kamenářství Bechyně, kování JOKR a Řehulka s.r.o.

Kachlový sporák s výměníkem. Kachle K&K kamnářství Bechyně, pásek Tradicionál a rodinný znak dle přání zákazníka. Kování JOKR v provedení Patina. Dílo realizoval Jan Vosecký.

Akumulační obestavby

Text | Hannes Elig
Foto | archiv Kolem kamen

Akumulace a kamna.... tyto dva pojmy šly vlastně docela dobře dohromady i v dobách, kdy byla kachlová kamna považována za buržoazní přežitek. V době, kdy spousta lidí vybourala kachlová kamna po rodičích nebo prarodičích se o tepelnou setrvačnost staraly „akumulačky“. Kamna na elektřinu, vyplněná cihlami, lidově označovaná jako „magnezitky“.

Moderní akumulační stavba s ohništěm Brunner, kachle K&K kamnářství Bechyně. Dílo realizoval Roman Hanuš.

Magnezitové cihly mají výborné žáruvzdorné vlastnosti a i dnes najdou v kamnařině své uplatnění. Ideální použití je, pokud je umístíme například kolem krbové vložky do obestavby. Krbová vložka cihly sáláním zahřívá, aby naakumulované teplo vydaly v době, kdy už v krbu netopíme. Doporučujeme například magnezitové tvarovky MAGNETHERM od firmy Spartherm. Jsou tvarované tak, aby bylo možné jejich vyskládání do rovných i oblých stěn. Další výhodou je, že mají zámky, a stěny z nich postavené jsou stabilní i bez použití lepidel.

Dobré akumulační vlastnosti souvisí především s objemovou hmotností materiálu. A i když nechceme magnezitovým cihlám křivdit, je fakt, že byly víceméně nahrazeny šamoty a žárobetony. Šamot a žárobeton mohou mít velice podobnou objemovou hmotnost. Bývá zpravidla přibližně 2.000 kg na metr krychlový. Můžeme se však setkat i s žárobetonem o objemové hmotnosti 1.400 kg/m³. I tento žárobeton můžeme považovat za akumula-

ní, neboť běžné materiály na obestavbu krbů, jako je například Brulapor, mají objemovou hmotnost kolem 750 kg/m³. Jen pro informaci doplníme, že izolační materiály, kterými se krbové vložky také často obestavují, mají objemovou hmotnost zpravidla pod 500kg/m³, ne zřídka přibližně 250 kg/m³.

Největší výhodou použití akumulačního materiálu na obestavby krbových vložek je především to, že je možné realizovat obestavby jako sálavé, bez použití nasávacích a výdechových mřížek. Je ovšem nutné dodržovat pravidla obestavování. Nejdůležitějším parametrem je plocha obestavby. Pokud by tato plocha byla moc nízká, nestihla by se energie v dostatečné míře uvolnit sáláním plochy obestavby, a docházelo by k přehřátí vnitřního prostoru obestavby. To by mohlo zapříčinit poškození krbové vložky. Stejně riziko ovšem nastává i u obestaveb provedených z neakumulačních materiálů, pokud nedodržíme doporučené rozměry výdechových a nasávacích otvorů.

Panoramatický krb, který vám umožňuje pohled na oheň ze tří stran v moderním designu, od pražské kamnářské firmy Krbystyle s.r.o.

Brunner BSO

Spartherm Mini Z1

Brunner Architektur Kamin

Rodinná pohoda u kachlových kamen od firmy 3xK, Kamnářství Koutecký. Srdce kamen tvoří kamnová vložka HKD od německé firmy Brunner.

Brunner KSO 25r ve světlém moderním a útulném obývacím pokoji s kuchyní

Petrova bouda

Text | Eliška Pokorná
Foto | archiv Kolem kamen

Rekonstrukce Petrovy boudy v Krkonoších otevírá novou kapitolu v dramatickém příběhu několika století. Naše cesty s kamnáři za fotografováním jejich nejlepších staveb nás často zavedou na zajímavá místa po celém Česku. Často slýcháváme neuvěřitelné příběhy a vidáme inspirující stavby a interiéry. Jeden z takových zážitků se nám naskytl i na konci letošního srpna, kdy jsme se s Jardou Pelantem podívali do Špindlerova Mlýna, konkrétně až do necelých třinácti set metrů nad mořem, k nově zrekonstruované Petrově boudě. Budova, jejíž historie se táhne až do 18. století, i její okolí nás natolik uchvátily, že jsme se vám rozhodli tento jedinečný zážitek zprostředkovat.

Interiér Petrovy Boudy zdobí tradiční kachlový sporák se dvěma troubami. Kachle Kaplička v lahově zelené glazuře od K&K kamnářství Bechyně. Kování Řehulka s.r.o.

Petrova bouda, která se nachází na česko-polské hranici v Krkonoších, si s sebou nese dlouhý příběh plný dramatických událostí. V minulosti sloužila jako letní bouda, turistický hotel a po komunistickém převratu i jako rekreační středisko pro ROH. Po značném rozkvětu Boudy v první polovině 20. století, kdy se zde postavila pošta, veřejná telefonní stanice i první lyžařské středisko, začala budova v druhé polovině století upadat, protože chyběly investice do její údržby a nezbytných oprav. Na začátku 21. století byla chata v žalostném stavu. Posledním hřebíčkem do rakve původní stavby byl požár, který za dosud nevyjasněných okolností vypukl uprostřed léta roku 2011 a původní boudu v podstatě srovnal se zemí.

Kola osudu ale od té doby nabrala opačný směr a Bouda se konečně od roku 2016 dočkala nezbytné rekonstrukce, nebo v tomto případě spíše repliky, jelikož původní stavbu bylo potřeba zcela nahradit. Tuto už hotovou stavbu jsme právě navštívili v létě i my, ještě předtím, než doufejme bude zpřístupněna veřejnosti v dohledné době.

Hned při příjezdu nás nemohlo nepřekvapit, jak se léto při stoupání do kopce změnilo v začínající chladný podzim. Vítr mával horskými křovinami, které pro nás postupně odkryly pohled na úplně novou Boudu tyčící se ve svahu. Bouda byla vystavěna z elegantního světlého dřeva, a barevně tak zapadala mezi šedozeleň krajinu a namodralou oblohu. Když jsme vystoupili z auta, strhl nás prudký vítr. Jak jsme ale později zjistili, to byl na místní poměry jen pouhý vánek. V zimě zde občas rychlost větru dosahuje až 200 kilometrů v hodině, a to pak znamená, že se během těchto větrných dnů dá sotva vyjít ven.

Naštěstí jsme byli rychle zavedeni do Boudy, která byla poctivě vyhřátá a kde jsme si směli prohlédnout nové interiéry. I zde byl patrný jednotný koncept. Záměrem pravděpodobně bylo držet světlé dřevo i v interiéru, z něhož byla na míru vyrobena většina nábytku, schodů i vybavení restaurace. Tradiční prvky, které jsme pozorovali v detailech vybavení, jako například na nádobí nebo právě kachlových kamnech, se spojovaly s moderním zařízením pro návštěvníky 21. století. V kuchyni jsme tak našli s kamny spojenou

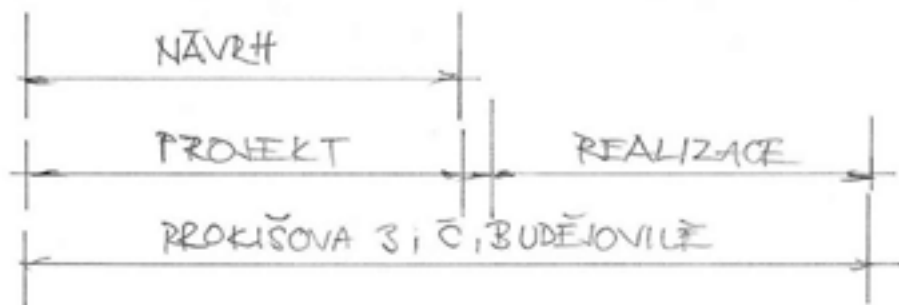
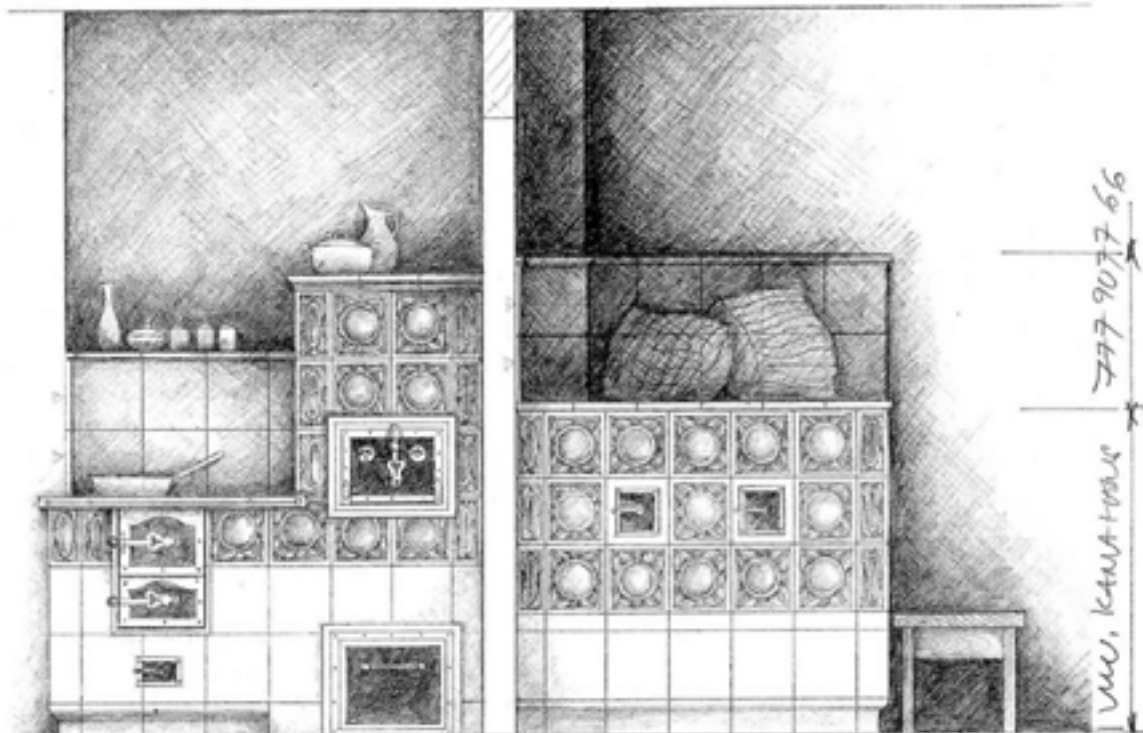
HANUŠ

KAMNÁŘSTVÍ

Prokišova 3, 370 01 České Budějovice

Tel.: +420 777 907 766 • E-mail: kamna.hanus@tiscali.cz

www.kamnahanus.cz

KACHLOVÝ SPORÁK S LEŽENÍM	
UVEDENÍ	R. HANUŠ
INVESTOR	J. KRÁL
1.4. 2019	M 1:100

Rohový krb Brunner Eck Kamnin. Realizace Krby Pelant.

Dřevěný interiér Petrovy Boudy.

Zápečí kachlového sporáku.

Na Petrově Boudě si návštěvníci mohou pochutnat i na čerstvé pizze udělané v peci na dřevo. Pizza pec s kachli od K&K kamnářství Bechyně, kovářím od firmy Řehulka s.r.o. Pec realizovala firma Krby Pelant s.r.o.

pizza pec i náčiní na kebab a spodní část Boudy je určena pro relaxační wellness.

Speciální čas pro naši pozornost si samozřejmě našla troje kamna, která v Petrově boudě slouží jak k okrase, tak praktickým účelům, jako je topení a vaření. Přestože každé topidlo je úplně jiné, jedno měla všechna společné – byla navržena a postavena tak, aby hrála v interiéru hlavní roli. Nejprve jsme tak obdivovali velká lahově zelená kachlová kamna s ležením, která perfektně zapadala do dřevěného interiéru a úplně nás přenesla do historie Boudy. Poté jsme se zase přesunuli do společenské místnosti, kde kromě několika pohovek a velkých stolů určených k oslavám nebo týmové práci stál také moderní krb dodávající místnosti teplo i přátelskou atmosféru.

Nakonec jsme se dostali i do restaurace v přízemí, kde stála největší stavba. Opět lahově zelené kachle v obestavbě pece určené na přípravu nejrozumnějších pokrmů pro zdejší restauraci – mimo jiné právě i pizu nebo kebab.

Po prohlídce kamen jsme se rozhodli si Petrovku ještě jednou prohlédnout z venku a při té příležitosti jsme neodolali a rozhodli jsme se, že si návštěvu prodloužíme o menší procházku po hřebenech. Prošli jsme tak několik kilometrů krkonošské přírody, která nám pomohla dokreslit si malebný horský obrázek pobytu na Petrově boudě. A přestože jsme ušli jen pár kilometrů, cesta, kde se střídá výstup se spádem (možná alegoricky tak, jako příběh Petrovy boudy), nás zanechala s pěkně namoženými svaly na nohách.

**Želetavská
kamna**

**... život není
černobílý...**

I kachlová kamna mohou mít
moderní vzhled.
Barvy jsou prostě v módě.
Chce to jen odvahu a tu my máme.

Podniková prodejna | Pražská 168, 675 26 Želetava
| Tel.: +420 731 375 992, +420 731 191 997

www.zeletavska-kamna.cz

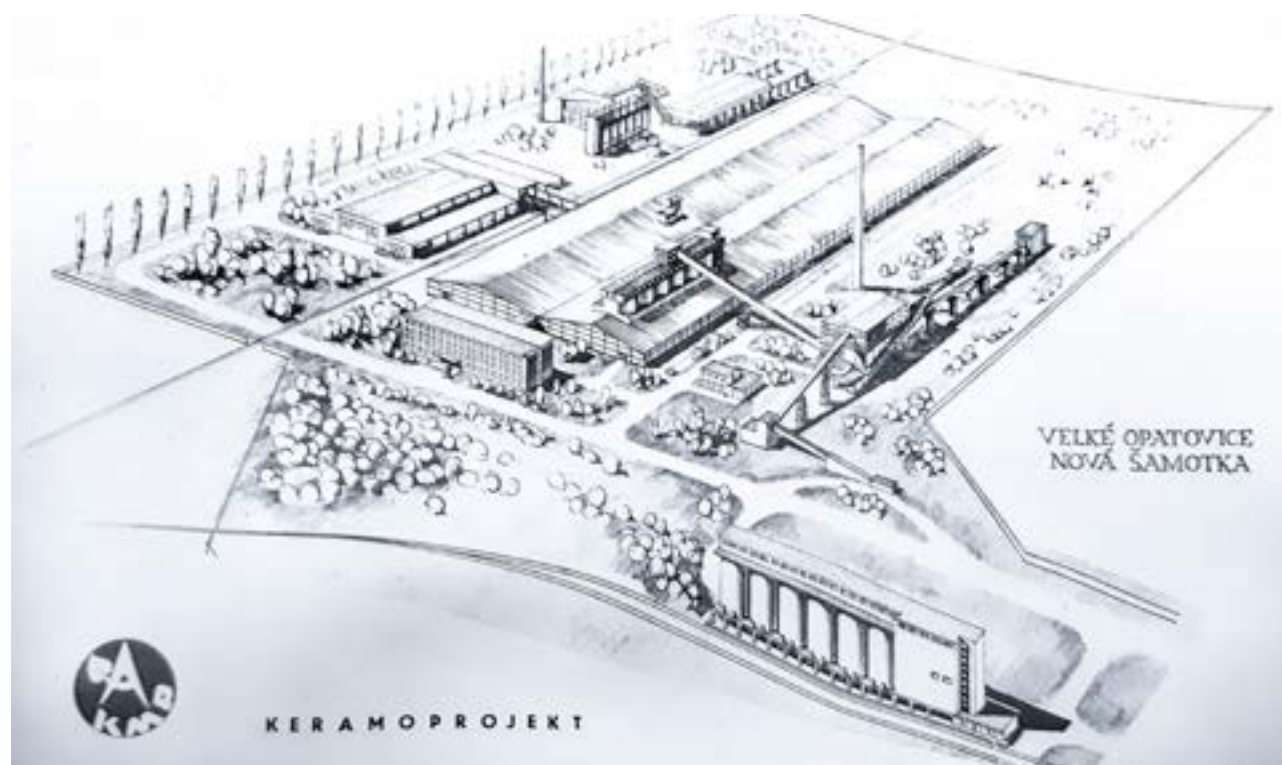
 Laube krby

www.laubekrby.cz

Šamotka Velké Opatovice

Text | PD Refractories

Foto | PD Refractories

Před tím, než se začala psát historie výroby šamotu ve Velkých Opatovicích, byla tato oblast na pomezí Čech a Moravy známá těžbou uhlí. První zmínky o těžbě pocházejí z roku 1666 a těžily se zde kyzovské břidlice a později cenomanské uhlí. Společně s uhlím se dobýval i jíl. Do roku 1852 se těžilo jen povrchově. V roce 1852 byla zahájena těžba důlní a kutací právo zde později získali i zakladatelé šamotové továrny ve Velkých Opatovicích. Hlavním odběratelem kusového jílu byly ostravské hutě.

Historie samotné „šamotky“ začíná v roce 1892, kdy se rozhodla firma „Gessner a Pohl“ těžící jíl v březinské oblasti postavit ve Velkých Opatovicích, v blízkosti nové železniční tratě spojující Velké Opatovice s Chornicemi, továrnu na žáruvzdorné výrobky (šamotové kameny a malty), a zhodnocovat tak do té doby odpadové suroviny (jemnější frakce). Tehdy netušili, že postavením nevelké továrny dávají

základ svého času největšímu výrobcí žáruvzdorných materiálů ve střední Evropě a také k pozdějšímu rozvoji obce Velké Opatovice.

Továrna měla tři oddělení: pece, mlýny a cihlovku. Strojní zařízení bylo skromné a pohon všech strojů obstarával parní stroj. Výpal se prováděl generátorem plynem, vyráběným ve vlastním generátoru typu Siemens, v komorové peci typu Mendheim, která měla osm komor. V roce 1897 se přistavělo dalších šest. Šamotové cihly se vyráběly většinou v šesti jakostech. Výroba se pohybovala podle odbytu v rozsahu 4 000 a 9 500 tun ročně.

I přes bouřlivé roky v první polovině 20. století výroba šamotu pokračovala a neustále se rozšiřovala. V novodobé historii je významným milníkem rok 1950, kdy vznikly Moravské šamotové a lupkové závody jako součást národního podniku Československé keramické závody Praha. Pod známou zkratkou

*Samotka po požáru v roce 1919
Automatický lis na SS
Práce na lisu na SS v roce 1964*

MŠLZ působila firma až do konce roku 2000, kdy po odkupu majoritního balíku akcií vzniká P-D Refractories CZ a.s. jako součást významného nadnárodního koncernu.

Spektrum u nás vyráběných žáromateriálů je velmi široké. Zahrnuje dinas, šamoty, vysocehlinité materiály, materiály o obsahem zirkonu, SiC, křemenného skla, aj. Kromě tvarových materiálů dodáváme i materiály netvarové – žárobeton, malty a tmely. Významnou součástí produkce je vlastní žáruvzdorný jíla a také lupek. Největší část produkce směřuje do zahraničí, ale nezapomínáme ani na tuzemské odběratele.

Kamnářské šamoty patří mezi tradiční výrobky a historicky vždy patřily. V nabídce jsou materiály tažené z plastické hmoty i lisované z drolenky, dodáváme i spojovací materiály – kamnářské malty, tmely a omítky. Několik let po sobě jsme nechali naše kamnářské tvarovky nezávisle testovat jak v ČR, tak v Rakousku, abychom ujistili kamnáře, že dodáváme kvalitní produkty.

Našimi zákazníky jsou velké společnosti, ale i drobní kamnáři a živnostníci, pro které je kamnařina nejenom zdrojem obživy, ale i krásným koníčkem. Většina produkce směřuje k tuzemským zákazníkům, těší nás zájem zahraničních odběratelů z okolních států, či z Ruska. Roční produkce výrobků pro kamnáře činí 4500 tun.

Kamnařina je obor, kde panují obchodní vztahy založené na spolupráci, na důvěře a kde je důležitá každá tvarovka, každý detail. Když se to povede, má z celé stavby radost majitel, stavitel a i my jako dodavatel. Proto jsme se jako firma rozhodli podporovat toto krásné řemeslo, spolupracovat s kamnáři na vývoji tvarovek, na inovacích. Společnost P-D Refractories CZ a.s. je hrdým členem Cechu kamnářů České republiky.

Ve spolupráci s vývojovým oddělením firmy inovujeme stávající materiály, za zmínku stojí především tzv. bílý a černý kamnářský šamot.

Petrkov 13

Noc po sobotě, zima je, svítá luna kamenitá...

Text | Růžena Srbová

Foto | archiv Kolem kamen, Ladislav Horák, Dagmar Hochová

Vysočina. Drsný kraj, ve kterém jaro přichází mnohem později, než jsme ve zbytku naší země zvyklí. Zima zase dříve a nečekaně rychle. Jako byste přešli kopec. Jedna strana je ještě osvětlená sluncem, ta druhá už v hlubokém stínu. Z léta do zimy, ze zimy do léta. Nahoru a dolů. Nad střechami domů stoupají z komínů tenké proužky kouře a uvnitř ve světnicích sedí na židli u kamen básníci a malíři a vyprávějí nekonečný příběh drsného kraje na pomezí Čech a Moravy. Příběh víry a naděje. Příběh Vysočiny.

Poslední květnový den roku 1892 měli v Petrkově napilno. Statkáři Bedřichu Reynkovi se totiž narodil syn Bohuslav. Do vínku dostal Vysočinu, lásku k Bohu a návdavkem skoro celé kruté dvacáté století. Dětství prožil v Petrkově. Do školy chodil do nedalekého Svatého Kříže. Cestou kolem rybníka a lázní do polí. Krajinou plnou výhledů. Na reálku už musel do Jihlavy a tam se mu otevřel svět literatury a umění. Uvedl jej do něj jeho učitel Max Eisler. Bohuslav Reynek objevil svou životní cestu. A nedokázalo jej z ní svést ani přání otce, aby studoval zemědělství. Z Vysoké školy technické Reynek zběhl po pár týdnech a vrátil se do Petrkova. Začal psát a překládat a v roce 1914 potkal další milník na své cestě. Byl jím vydavatel Josef Florian ze Staré Říše, se kterým úzce spolupracoval až do jeho smrti.

Podnikl své první cesty do Francie, seznamoval se s francouzskou poezií. Básně Suzanne Renaudové jej zaujaly natolik, že se jednoho deštivého dne objevil u dveří jejího bytu v Grenoblu. I ji mladý český intelektuál s ohnivýma očima zaujal. Psal se rok 1923 a začalo francouzsko-české namlouvání,

dopisování a výsledkem byl 13. března 1926 sňatek v kostele sv. Josefa v Grenoblu. Novomanželé se vydali na Moravu do Petrkova. Když bryčka, která je vezla z nádraží, zastavila před číslem popisným 13, Suzanne se ptala, kde to jsou, neboť vycházela z Bohuslavova vyprávění o tom, jak je Vysočina malebná a že má v Petrkově malý zámek. Tvářil v tvář sice honosnému, ale pořád jen selskému stavení, poprvé pochopila, že českého grafika a básníka bude třeba brát trochu s rezervou.

První léta manželství proto trávili střídavě v Petrkově a v Grenoblu. V roce 1928 se jim narodil syn Daniel, o rok později druhý syn Jiří. Vypadalo to jako idyla, která bude trvat celý život. Kočovní život skončil v roce 1936, kdy se natrvalo usadili na petrkovském statku. Reynkův otec zemřel a bylo nutné ujmout se správy hospodářství. Bohuslav se ale jako hospodář nenarodil. Venkov sice miloval, sedláckou mentalitu však neměl a statek příliš spravovat nedokázal. A pak už přicházela rána za ranou. Podpis Mnichovské dohody francouzskou stranou Suzanne nikdy nepochopila a za postoj svého národa se hluboce styděla.

Do Petrкова přišli Němci, a v roce 1944 byli Reynkovi dokonce donuceni vystěhovat se ze statku. Útočiště našli u dětí Josefa Floriána ve Staré Říši. V roce 1945 se sice vrátili zpět, ale v roce 1948 statek zestátnili komunisté a Bohuslav Reynek byl donucen v něm pracovat jako zemědělský dělník až do roku 1957. Uzavřel se do sebe, téměř nevycházel z domu a intenzivně tvořil. V těch nejtěžších letech vznikla většina jeho grafického díla. Byla to určitě víra ve vyšší spravedlnost, která ho provázela ponížující situací, do které se nedostal vlastní vinou. Ale komunisté, jak je jejich dobrým zvykem, dokázali velmi precizně zničit život někomu, kdo je pro ně nepochopitelný, kdo je převyšuje a kdo věří v něco jiného než oni sami.

V šedesátých letech se sice blýská na lepší časy, ale v roce 1964 umírá Suzanne. Do Grenoble se už nepodívala a nedožila se ani „znovuoživení“ svého muže. Téhož roku je totiž Reynkovi milostivě po letech dovoleno vystavovat. A osamělý básník, žijící na Vysočině ve františkánské chudobě, se stal tak trochu „šlágrem“. Výstav se ovšem neúčastnil a ze své samoty se nedal příliš vyrušovat.

Jan Zrzavý si poznamenal: „V Petrkově u Havlíčkova Brodu žije v rodném svém domě básník a malíř Bohuslav Reynek. Byl to kdysi krásný a velký selský dvůr, dnes je to smutná zřícenina, dvůr plný bahna a močůvky, drolících se zdí, vetché střechy, rozpadávající se okna. Státní statek. Po zabrání majetku mu zbylo jen stádo ovcí, jejichž pasením se živil. Nyní dožívá

svůj život v tomto bédném zbytku domova, v chudobě, meditaci a modlitbách, a ryje své vidiny do měděných destiček a veršů.“

Tehdy vznikly fotografie, které Reynka zobrazují jako vysočinského samotáře, který, sedíce na stoličce vedle kamen, klidně a trpělivě vyrývá do měděné destičky svou představu o víře a naději, ale také motivy z každodenního života na chátrajícím statku či průhledy do krajiny, tak typické pro Petrkov a celou Vysočinu. Dělal to, dokud mu síly stačily. Vstával dvě hodiny před svítáním, četl si Misál a popíjel kávu, spát chodíval o půl sedmé večer. I tím vlastně ztělesňoval rytmus kraje, ve kterém prožil skoro celý svůj život.

Těžce nemocného jej ještě stačila Věra Jirousová převést z nemocnice domů do Petrкова, kde zemřel ve své posteli 28. září 1971 o půl sedmé večer, tedy v čase, kdy odcházel spát. Tentokrát tedy naposledy.

Když pohřební průvod procházel naposledy jeho milovanou zahradou, větve stromů obtěžkaly vlaštovky, které se slétly snad z celého Petrkovska.

Na prahu časně vysočinské zimy odešel výjimečný grafik a básník, vlaštovky odletěly a nedlouho na to zemi pokryly první sněhové vločky. Postupně zakrývaly hluboké brázdy v rozměklé půdě, mizely pod nimi červené střechy domů, větve stromů, jizvy cest, zčervené hladiny rybníků pomalu vyhladil led. Na návrší na konci Petrкова stojí statek s věží a hodinami. Vypadá jako malý zámek s velkou zahradou. V něm žil a zemřel Bohuslav Reynek.

TRADICE – KVALITA – INOVACE

**Vyrábíme a dodáváme
kvalitní výrobky
od roku 1892.**

P-D Refractories CZ a. s.

Nádražní 218, 679 63 Velké Opatovice

Telefon: +420 516 493 230 • Telefax: +420 516 477 338

E-mail: Robert.Kovac@pd-group.com

www.pd-refractories.cz

Kachlová obestavba kamnové vložky Brunner s tahovým systémem, který akumuluje teplo, které je následně předáváno do místnosti po mnoho hodin po skončení hoření. Kamnářství 3xK Koutecký.

Moderní pojetí akumulční stavby s velkoplošnou keramikou K&K kamnářství Bechyně a kamnovou vložkou s oboustranným prosklením německého výrobce Brunnner. Realizace Roman Hanuš.

KVALITNÍ ŠVÉDSKÁ LITINA A SVĚT KOLEM KAMEN K SOBĚ PATŘÍ

www.kamna-factory.cz

Již od počátku, kdy kachel spatřil světlo světa, šikovní hrnčíři a keramici měli snahu povýšit tento stavebně akumulací prvek na umělecké řemeslo. Každá keramická dílna se snažila vyrobit tu neoriginálnější barvu glazury, vytvořit tu nejkrásnější reliéfní přední stěnu kachle nebo vyřezat větrací otvory do skoro filigránského vzoru, aby každý potenciální zákazník oslovil právě jeho dílnu. Ale nejen cit, řemeslná zručnost utvářela vzhled topidel, ale i móda, styl a vkus dané doby. Jinak tedy vypadala kamna v gotice či renesanci, ale jiné barevné provedení, ornament, či hmotu topidla nacházíme například u kmen z období rokoka. Motivy, které se na kamnech objevovaly, ale byly velmi často vyráběny na speciální přání zákazníka. Častá byla starozákonná vyobrazení nebo erbovní znamení, která odkazovala na rod či cechovní původ majitele, ale i kratochvilné scény z běžného života.

Nejinak je tomu i v dnešní moderní době. Jsou zákazníci, kteří mají v paměti sporák, na kterém jim vařila jejich babička, a přesně takový si přejí mít na své chalupě i dnes. Stačí úlomek původního kachle a sen se může stát skutečností. Mnoho zákazníků si uvědomuje, že kamna budou součástí jejich obydlí pár desítek let, a stanou se tak němým svědkem jejich rodinného života. Z tohoto důvodu jsou dnes nežádanější individuální motivy kachlů, které s rodinným životem souvisí. Ať se jedná o iniciály s rokem stavby kamen, otisky rukou malých dětí, ale i vyobrazení zvířecích mazlíčků. Stejně tak se v dnešní době objevují loga majitelů firem, dekory symbolizující jejich koníčky nebo dekor vážící se k lokalitě objektu. Například u domu, který býval starou poštovnou, si zákazník přál vyrobit symbol pošty, paní Ledvinová, milovnice koček, se ohřívá u kamen s vyobrazením kočky ve tvaru ledviny a mnoho nimrodů usedá s kolegy z mysliveckého sdružení s reliéfy znázorňujícími jejich trofeje. Výtvarných technik, jak jim toto přání splnit, je mnoho, záleží jen na jejich přání.

1

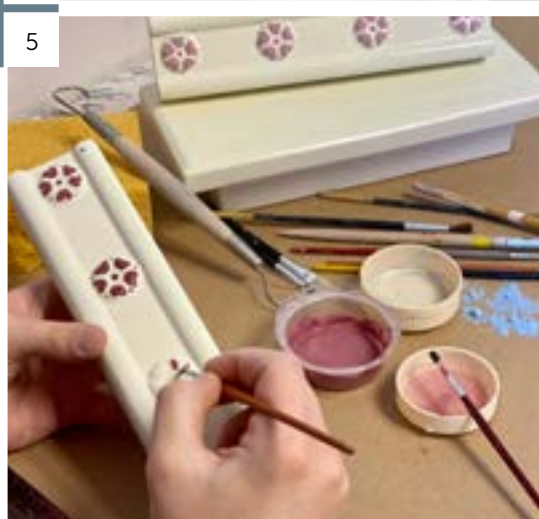
2

3

4

5

6

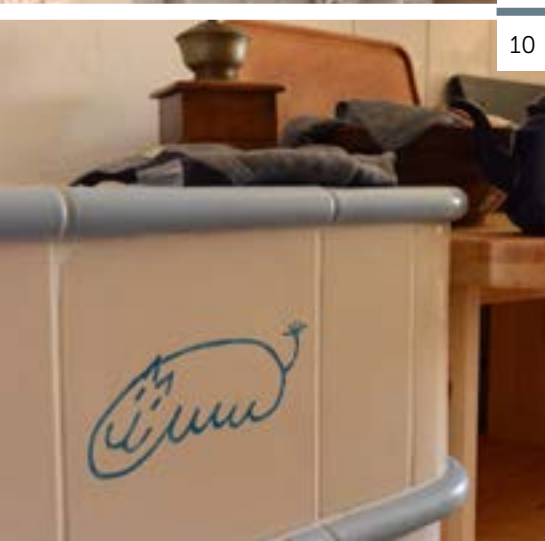
7

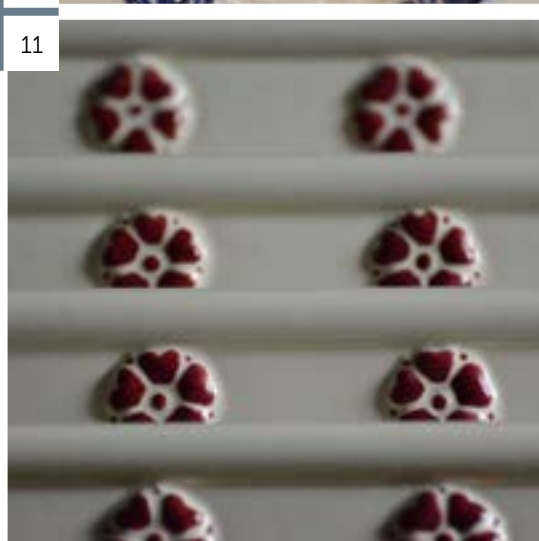
8

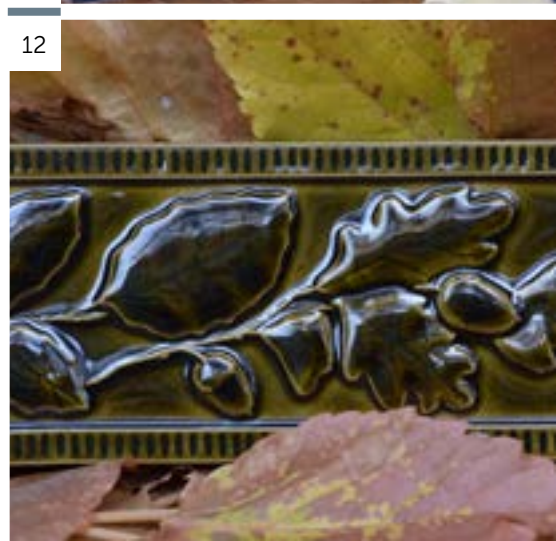
9

10

11

12

Na předchozí straně:

- 1 Reliéf Srdce byl vytvořen na přání zákazníka.
- 2 Naglazurový dekor tapetového vzoru v klasické modrobílé kombinaci.
- 3 Vše začíná skicou, podle které je následně vyrobena forma.
- 4 Návrh a výsledné provedení v naglazurových barvách.
- 5 Šikovné ruce malířek vytvářejí dekor na vypálený kachel. Ten je následně ještě znovu podroben výpalu.
- 6 Reliéfni vzor pošty pro Starou poštovnu. Foto: Jihočeské kamnářství.
- 7 Nový dekor v „syrovém“ stavu před prvním výpalem.
- 8 Replika původního dekoru doplněná malbou engobou. Foto: Želetavská kamna.
- 9 Malovaný pásek kachlových kamen podglazurovou engobou. Foto: Jihočeské kamnářství.
- 10 Tohle je Blboň, rodinný znak paní Ledvinové. Kamnář Jan Vosecký nám přinesl k vyvzorování kočku v podobě ledviny, ale při focení se ukázalo, že vše je trochu jinak. Trochu kočka, pět nohou a prasečí ocásek a na kamnech nesedí kočka, ale právě Blboň.
- 11 Vypálený naglazurový ozdobný pásek.
- 12 Nový reliéfni pásek s transparentní glazurou.

KRBY PELANT

U Stadionu 1190, 434 01 Most

+420 602 347 979 | info@krbypelant.cz

www.krbypelant.cz

Promat

Vysokoteplotní materiály pro vás Horké chvíle s chladnou hlavou

Jsme tu pro vás!

Promat s.r.o. | V.P. Čkalova 22 | 160 00 Praha 6

T: +420 224 390 811 | www.promatpraha.cz

Materiály pro KRBY A KAMNA

etex industry

Silvestrovské menu

Text | Marta Jastrebnická
Foto | Kolem kamen

Kdybychom si teď sedli kolem kamen a začali si vyprávět silvestrovské historky, budeme tu sedět do Vánoc, a možná až do toho Silvestra. To by nám asi neprošlo. Ale řekněte sami, vzpomenete si ještě na Silvestra, kdy vám bylo 10, 20, 30, 40, 80 let? Můj dědeček si sice nepamatuje posledních dvacet let svého života, zato se neomylně a k nelibosti mé matky vrací k silvestrovským nocím, které prožil na sklonku šedesátých a sedmdesátých let v bujném veselí, při kterém se v kočárkárně paneláku družily celé rodiny a některé manželky, čistě omylem, odcházely na kutě do úplně jiných ložnic, než měly.

Mně se do paměti vryl rozdováděný a poněkud pobledlý strýc Vladimír, který skotačil naším 3+1 a stále se ptal, zda „si někde může odložit láhev sektu a talíř chlebiček“. Úplně jsem nechápala, co chce odkládat, když má prázdné ruce. Mé mamince to naštěstí zavčas došlo a odvěkla strýčka do koupelny. Jak to tehdy strýc myslel, mi došlo až za drahnou řadu let. Byla jsem jako dítě poněkud opožděná a s věkem se to nezlepšuje.

Pak přišly první Silvestry s vrstevníky, kdy se na gramofonu točila pořád dokola jedna deska Deep Purple a já se v průběhu večera a noci líbala se všemi šesti spolužáky, kteří dorazili. Byly v té době ovšem i Silvestry, kdy jsem si přehrála postupně všech šest elpíček Deep Purple, které jsem měla, a na líbání nikdo nepřišel. Tak jsem šla spát ještě před půlnocí. Sama a bez předsevzetí.

Á propos, předsevzetí. Jak jste na tom vy? Já si nikdy žádná nedávala, vyjma těch, při kterých jsem si na Nový rok svatosvatě slibovala, že už se v životě nedotknu alkoholu. Ale mám kamarády, kteří by bez

předsevzetí nikdy nepřekročili tu magickou hranici mezi starým a novým rokem. Když se jich pak, většínou o velikonočních večírcích, ptám, jak jsou na tom, je odpověď „nechci o tom mluvit“ asi jediná publikovatelná v tisku. Je to škoda. Kdyby se novoroční předsevzetí plnila, svět by byl dnes plný nechutně bohatých, nevulgárních, zdravých, štíhlých nekuřáků a abstinetů se sklonem k pracovitosti, literatuře, cyklistice a výtvarnému umění. To by bylo krásné! Sice trochu nuda, ale krásné.

Letošní Silvestr bude ale asi fakt trochu jiný. Když to tak čtu po ránu v novinách, máme se na co těšit. Asi bude zákaz vycházení. Možná budeme sedět v sešerejších pokojích a navzájem si pod rouškami budeme strkat špejle do nosu, abychom zjistili, zda jsme už dostatečně pozitivní. Nebo negativní? Já už přesně nevím, jaký je aktuální trend. Nevadí.

Letošní Silvestr bude možná hodně individualistický. Zůstaneme nejspíš sami se sebou. Kolega Blažek třeba trvá, že to bude nejkrásnější konec roku v jeho životě, protože jeho tchyně už definitivně oznámila, že letos teda fakt nepřijede.

I proto jsme dali dohromady pár našich zaručených receptů na silvestrovské dobrůtky. Je to takový pelmel chutí, vůní a pocitů, který si letos za kamny určitě rádi vychutnáme. A nenechte se mást. Když tuhle nápaditou kolekci spořádáte s pravou silvestrovskou vehemencí v hojné míře a pustíte si k tomu můj oblíbený film Někdo to rád horké, možná si ještě rádi vzpomenete na mého strýce Vladimíra. A možná budete mít i nějaké to novoroční vidění.

Přeji vám krásné Vánoce, veselý Silvestr a šťastný nový rok. A nehodící se škrtněte :-)

Vaječný koňak ze smetany

Léta jsme vařili vaječňák, jak mu všichni podomácku říkáme, z kondenzovaného mléka. Nebyl špatný, ale pak mi moje kadeřnice poslala tenhle recept, který má od své babičky. Zkusila jsem ho jeden rok jako změnu a od té doby už jiný nevařím. Tak jej zkuste taky, je snadný, čerstvý a krásně smetanově hladký a třeba mu také propadnete.

Budete potřebovat: 1l vysokoprocetní šlehačky • 40 dkg moučkového cukru • 5 žloutků • 3 vanilkové cukry nebo přidejte o trochu více cukru a použijte pravou vanilku z jednoho lusku • ½ l rumu.

Všechny suroviny utřete dohladka a poté opatrně zahřívejte v parní lázni do zhoustnutí. Nechejte vychladnout ve studené lázni a přidejte rum podle chuti. Na závěr můžete vaječný koňak přecedit. Plňte do lahví, které uchovávejte v lednici.

Ovocný salát se smetanou a kokosem

Velmi jednoduchý ovocný dezert, který zvládne malé dítě, připomíná zasněženou zimní krajinu. Základem je ananasový a mandarinkový kompot, banány a čerstvé tropické ovoce, smetana ke šlehání, strouhaný kokos a loupané mandle.

Oběma kompotům slijeme šťávu, kterou uchováme stranou. Pokud je ananas na kolečka, pokrájíme ho na kostičky, přidáme kompotované mandarinky a na kolečka pokrájené banány. Poté přidáme kostičky jablka, pomeranče a další exotické ovoce, které máme po ruce. Podlijeme trochu šťávy z kompotu, ale ne příliš. Přidáme tučnou smetanu, nahrubo posekané mandle a takové množství kokosu, aby se obalily jednotlivé části ovoce. Tento ovocný salát chutná lépe po odležení v chladu.

Řízky z kapra naložené v sladkokyselém nálevu

Pokud vám od štědrovečerní večeře zbyde pár osmažených kapříků řízků, je ideální je naložit do nálevu a na Nový rok máte v lednici skvělý „vyprošťovák“. Dalším bonusem této lahůdky je i to, že v nálevu se kosti úplně rozpustí.

Kromě kapra budete potřebovat: 3 cibule • 2 mrkve • 1,5l vody • 6dl octa • 15 dkg cukru • hořčičné semínko • pepř • 4 dkg soli a bobkový list.

Nejprve si svaříme nálev podobný jako na kyselé okurky. Cukr a ocet přidáme podle chuti. Na dno větší sklenice naskládáme vrstvu cibule, přidáme pár koleček mrkve, bobkový list a trochu hořčičného semínka a pepře. Naskládáme opatrně osmažené a vystydlé řízky z kapra a zakryjeme stejnou vrstvou cibule, mrkve a koření. Zalijeme vychladlým nálevem a uložíme na týden do chladu.

Chlebiček

Jednohubka je málo, krajíc chleba moc, řešením je chlebiček...

V každém větším městě bychom asi našli nějaké vyhlášené lahůdkářství, kde chlebičky připravují. Anebo si je samozřejmě můžeme připravit doma sami. My nabízíme jednoduchou klasiku s vlašským salátem:

Budeme potřebovat: 1 chlebičkovou veku, vlašský salát (dle našeho receptu), 15 dkg šunky, 2 vejce vařená natvrdo, nakládanou okurku, sterilovanou kapii

Vlašský salát: 400 dkg dobrého šunkového salámu • 1 malá cibule • 1 malá plechovka hrášku Bonduelle • 4x malá majolka Poličanka • ½ sklenice sterilovaných okurek • 1 lžička moučkového cukru • worcester • sůl

Chlebičkovou veku nakrájíme na plátky, potřeme vlašským salátem, nvrch položíme šunku, plátek vajíčka, plátek okurky a kapie.

Horké sýrové jednohubky

Budeme potřebovat: 30/40 dkg tvrdého sýra (nejlépe Eidam 30%) – můžeme vzít jakýkoli jiný tvrdý sýr, jen by neměl být moc tučný, aby se moc neroztékal. Zajímavé může být i použití více druhů sýru (když je třeba spotřebovat zásoby před expirací) • 3-4 vejce • špetka soli • špetka pepře (bílý/černý mletý) • nastrouháný muškátový ořech (menší půlka oříšku nebo dle chuti)

Nastrouháme sýr na jemném struhadle. Vejce rozšleháme v misce, osolíme, jen trochu opepříme. Přidáme sýr a pořádně promícháme. Hmota by měla být hustá, rozšlehané vejce by nemělo moc zůstat na dně misky. Případně přistrouháme ještě trochu sýra. Na závěr nastrouháme na hmotu muškátový ořech a promícháme. Na rohlíky nebo večky nakrájené na plátky natřeme vrstvu sýrové hmoty, ne moc vysokou. Na pánvi rozežřejeme jen velmi nízkou vrstvu oleje, jednohubky by neměly „nasávat“ a na prudším ohni smažíme sýrovou vrstvou dolů. Pokud se vám přesto začne hmota trochu roztékat, nezoufejte, trochu se roztéct má a zároveň přilne k housce. Pomocí lopatky vyndáváme z pánve a dáváme talíř. Ihned podáváme. Tyto jednohubky chutnají nejlépe horké nebo vlahe. Určitě i studené, ale to máme jen z neověřených zdrojů, protože nám zatím nikdy nezbyly tak dlouho. Je to prostě horké zboží.

SCHIEDEL

Schiedel SIRIUS

Designová kamna s odvodem spalín a přívodem spalovacího vzduchu komínovým systémem Perimeter Smooth Air.

www.schiedel.cz

A **stañdard** INDUSTRIES COMPANY

RADEK PETERKA KAMNÁŘSTVÍ

K Sinoru 251/9, 301 00 Plzeň 10 - Lhota

radekpeterka@volny.cz | +420 605 355 327 | www.krby-peterka.com

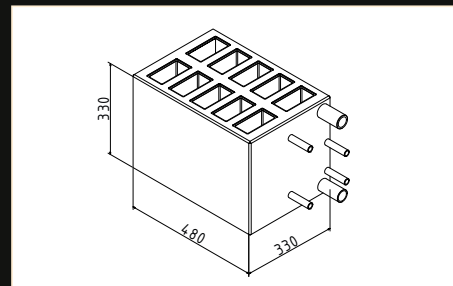
ŠTÍTY SE ZÁKLADNOU TOPENIŠTĚ PRO KACHLOVÉ SPORÁKY DO SESTAVY S VÝMĚNÍKEM

- Štíty se základnou pro topeniště jsou konstruovány pro stavby kachlových sporáků. Topeniště je navrženo a vyráběno tak, aby bylo dosaženo co nejnižších emisních jednotek s ohledem na životní prostředí dle nejnovějších norem.

- Díky konstrukci a systému přívodu vzduchu dochází v topeništích při spalování k vysokým teplotám cca 750 °C. Díky tak vysokým teplotám dochází ke kvalitnímu shoření a tím i vyšší účinnosti, což má dobrý vliv na spotřebu dřeva.

ŘEHULKA
S.R.O.

Romotop®
impression

Technická dokonalost, nekompromisní kvalita a absolutní spolehlivost. To je kombinace, která vyjadřuje osobnost nové řady krbových vložek Impression. Nechte se podmanit a vtáhnout do světa živého ohně, který dokáže vytvořit jedinečnou atmosféru.

Krbové vložky

- Dvířka s otevíráním do boku nebo výsuvná.
- Dvojsklo u rovných vložek.
- Celý mechanismus pojezdu je snadno servisovatelný i po obestavení.
- Možnost použití do sálavých obestaveb.
- Výběr šamotové spalovací komory z černé nebo natur (žluté) barvy.
- Odnímatelné madlo (lze nahradit pevným madlem).
- Přívod centrálního vzduchu je možné napojit pod různými úhly.
- Odkouření disponuje možností horní nebo boční.
- Bezroštová šamotová spalovací komora podložena vermikulitem, pro dosažení vysokých teplot spalování.
- Akumulaci stavby lze zvýšit pomocí akumulčních sad Mammoth.

www.romotop.cz

Krbové vložky Impression jsou připraveny stát se tím, co udělá dojem opravdu na každého zákazníka.

Horké prameny

Text | Marta Jastrebnická
Foto | archiv Kolem kamen

Leckdo by řekl, když chcete, aby vám bylo horko, zajděte k šéfovi do kanceláře... Další doporučení může být vyhřátí v sauně. Proti tomu nelze nic namítnout. Jen někteří z nás nemají rádi ten ostrý, ledový závěr. Spíš nás láká si po studené zimní procházce pěkně v teple prohřát kosti a klouby. Horká vana s pěnou je fajn, ovšem bazén s horkou minerální vodou je samozřejmě lepší, protože horké prameny obsahující spousty minerálních prvků jsou navíc léčivé.

Teplo či horko je v našem časopise stálé téma. Tentokrát ale opustíme kachlové stavby a krbové vložky a podíváme se na pořádné topeniště, které se nachází v nitru naší Země a které trochu toho tepla na některých místech jen tak vypouští. Zpravidla dost nekoordinovaně, někdy pouze až příliš nárazově. Začneme trochu daleko, na vulkanicky aktivním Islandu, kde si s horkými prameny umí poradit opravdu dobře. Islandané sopky využívají, vrtají do Země díry a prohánějí jimi vodu. Horkou vodou se pak mohou vytápět obytné domy. Přírodní horkou vodu a teplo z pramenů využívá ve svých domech více než 80% Islandanů. V hlavním městě Reykjavíku v zimě vyhřívají horkou vodou chodníky na hlavních třídách, takže odpadá odklizení sněhu a ledu, chodníky jsou stále suché. Teplo a energie jsou tedy na jinak celkem drahém Islandu velmi levné. Se sopečnou činností úzce souvisí termální prameny a gejzíry. Největší koncentrace gejzírů je v lokalitě Haukadalur, 50 km od jižního pobřeží. Od místního, tzv. Velkého gejzíru (Stóri geysir) pochází ono mezinárodně užívané slovo. V současnosti je však tento otec gejzírů, jenž chrlil vodu až do výše 70 m, nečinný a hlavní atrakcí oblasti je jeho menší obdoba Strokkur, pravidelně chrlící vodu až do výše 20 m. Některé prameny mají i sto stupňů a můžete si v nich akorát tak uvařit vajíčka nebo ohřát konzerву, ale jiné jsou přírodní cestou ochlazené a nabízejí skvělé příležitosti pro relaxaci a koupání. Nejznámější a nejslavnější je Modrá laguna, ovšem to je už klasic-

ké spa, i když s termální vodou, ale podobné najdete všude v Alpách. Místní dávají přednost spíš umělým termálům, ovšem návštěvníci ostrova rozhodně touží po přírodních jezírkách a teplých říčkách, aby se mohli vykoupat uprostřed divoké přírody.

Za horkými prameny ale nemusíme jezdit tak daleko. Spoustu jich najdeme i na kontinentě.

V Itálii například Bagni San Filippo – zdejší termální prameny jsou známy již od dob antického Říma. Koupání v přírodních jezírkách je mimořádný zážitek, voda má všude až 40 stupňů a je velmi příjemná. Pro pořádné vyhřátí kloubů a případné vylepšení kožních problémů je samozřejmě lepší zůstat více dní, lázeňských hotelů se zde nachází dost. A nakonec jste v Toskánsku, nedaleko slavné Sienny, takže si můžete užít i povinné památky a zajet si k moři. Tato destinace je mezi Itálií natolik oblíbená, že ji ani nikde neprezentují, ani nevydávají mapky s jezírky v lesích. Musíte si pomoci sami, nejlépe se „pověsit“ na nějaké italské auto a ono už vás k nějakému jezírku dovede. No, snad neskonzultíte na místní svatbě sestřenic Isabelly

Ovšem na jistotu se můžete vypravit také do Maďarska a užít si termální prameny ve zdejších lázeňských spa zařízeních, od historických až po ty nejmodernější. Mnozí si tento zážitek dopřávají alespoň jedenkrát do roka a navštěvují Budapešť, Zalakaros, Sárovar, Győr, Eger a další.

Kvůli horkým pramenům můžeme zůstat ale i doma.

Členové redakce Kolem kamen při pravidelné každoroční léčebné kúře v Karlsbadu

Město Teplice již svým názvem jasně vyjadřuje stav věci. Dále známý lázeňský trojúhelník Mariánské Lázně, Františkovy Lázně a Karlovy Vary.

Léčivé účinky pramenů Karlových Varů znal už Karel IV. Pramen Karla IV., původní název Žrout (něm. Freser), je druhý karlovarský minerální pramen. Nachází se na levém břehu řeky Teplé na tržišti v centru lázeňské části Karlových Varů. Umístěn je na Tržní kolonádě, teplotu má 64 °C a vydatnost 4,8 l/min. Je volně přístupný. Jeho objevení je spojováno s legendou o císaři a králi Karlu IV.

„Dle staré pověsti si právě zde císař a král Karel IV. léčil své nemocné údy. Když jednoho dne v lesích, právě v místech, kde nyní vyvěrají horké prameny, podnikal loveckou výpravu, stala se ta příhoda. Při lovu jeden ze

psů, který pronásledoval jelena, spadl do tůně s tryskající horkou vodou. Začal výt bolestí a jeho nářek přivolal lovce. Ti psa z vody vytáhli a o události zpravili Karla IV. Karel se poté na místo vydal s družinou, aby tam sám obdivoval nevšední dílo přírody. Po poradě se svými lékaři usoudil, že tato horká voda by mohla pomáhat proti nemocem a být i jinak užitečná. Vodu sám užil a seznal úlevu a zlepšení. Nařídil, aby místo kolem pramene bylo osídleno. To se také stalo, a tak, dle legendy, vznikly lázně Karlovy Vary.“

Současná situace návštěvám horkých pramenů a lázní právě nepřeje, ale to nezůstane pořád. Snad už brzy se zase budeme moci vyhřívat v horké léčivé vodě.

Zatím se ale budeme vyhřívat u kamen a krbů doma.

Podivný #silvestr influencera Ládínka

Text | Růžena Srbová
Kresby | Petra Žabová

Vánoce toho roku byly jako obvykle na blátě. V Praze, kde Ládínek bydlel, by to už snad nikoho ani nepřekvapilo, ale i na horách bylo sněhu pomálu. Až po svátcích se začaly objevovat předpovědi, které naznačovaly změnu. Kdo by ale v dnešní době věřil předpovědím. Ládínka navíc počasí vůbec nezajímalo. Byl totiž influencer. A jako takový si všiml úplně jiných věcí (#zijemevpraze). Nebyl ale jako jeho kolegové influenceri, kteří byli mladí a žili u rodičů. Ládínek už dávno překonal Kristova léta a bydlel se svou babičkou (#bydlimsbabcou). Měli pěkný malý byt na Smíchově (#vintageliving, #smichovmalaska) v domě bez výtahu (#sportujemenaschodech). Babička ho měla ráda, ale jeho zvláštní povolání moc nechápala. Když se jí pokoušel vysvětlit podstatu své profese, říkala: „*Za války u nás na pavlači žila taky jedna taková influencerka. Vodila si chlapy, hlavně Němce. Za povstání (#kvetnovedny) ji chlapi z baráku ostříhali dohola, pomazali dehtem a posypali peřím. Nevím, nevím, Ládínku, abys taky tak nedopadl.*“ Ládínek namítal, že chlapy si domů nevodí, ostatně ženské taky ne, je šedesát let po válce a většina z jeho vrstevníků neví, co je to dehet a kde by se dalo sehnat peří (#jsemvesnican). Nicméně žili v bytě vedle sebe ve vzájemné toleranci a celkem spokojeně.

Ládínek, navzdory své profesi, nebyl příliš společenský typ. Na večírcích se držel spíš v ústraní, fotil (#cityliving) a experimentoval s koktejly. Probouzel se potom často na neznámých místech, ve společnosti neznámých lidí, a byl proto terčem vtipných poznámek svých kolegů (#ladinpari). Vánoce přešly v chmurném deštivém počasí a Ládínek se vzpomínal na babiččinu péči z přestálých večírků a V.I.P. prezentací. Trochu ho překvapilo, když se ozvali jeho dva kolegové s tím, že se jim podařilo sehnat ubytování v penzionu u Jindřichova Hradce, a pozvali ho, ať s nimi vyrazí oslavit Silvestr a Nový rok

(#dovolenavjiznichcechach, #ceskakanada). „*Ubytování a konzumace jsou zadarmo, ještě dostaneme nějakou kačku. Zapaříme, seženeme nějaký buchty a pořádně si to užijeme. Sraz na Silvestra v deset u Anděla.*“ To byl jasný plán. A Ládínka samotného překvapilo, když se přistihl, že se těší. Už méně ho potěšilo, když mu na Silvestra ráno pípla esemeska: „*Buchty jsme sehnali už v Praze, ale ty už se do auta nevejdeš. Musíš přijet sockou...*“ Pět smajlíků a link s cílovou destinací. Debilové, zamručel Ládínek v duchu. Ale už se fakt těšil. Navíc vyhlídka na tichý a temný Silvestr s babčou nebyla zrovna moc lákavá. Kostky už byly vrženy a vlak na jih vyrážel ze Smíchova těsně před polednem (#idos). Zvolil standardní outfit vhodný pro neformální cestu do přírody (#bioturm, #chichilondon, #diesel, #converse), rozloučil se s babičkou, kterou zase trápily revmatické klouby, což podle ní věstilo změnu počasí. Dostal ponaučení, jak se má chovat a teple se obléct, a vyrazil (#poslednidenvroce, #jedemenavylet).

Když vycházel z domu, studené slunce se snažilo prodrat nízkou oblačností, pofukoval vítr a Ládínka napadlo, že si zapomněl vzít sluneční brýle, ale mávl nad tím rukou (#vracetseznamenasmulu) a na refýži doběhl tramvaj číslo dvacet (#dpp). Když nasedal na nádraží do poloprázdného pantografu, cítil se jak dobrodruh, který vyráží na cestu kolem světa. Vlak (#ceskedrahy, #vlakemnavylet) se pomalu rozjel. Kolem ubíhaly domy a líně tekla řeka (#vltava). V Berouně začal za okny poletovat sníh. Ládínek se pomalu propadal do romantické nálady silvestrovského odpoledne. Lidé přistupovali a vystupovali. V Příbrami už sněžilo docela hustě. Drobně, ale hustě (#romantickyvylet, #letitsnow). Ládínek fotil vločky narážející na orosené okno. Vagón byl příjemně vytopen a nakonec v něm zůstal jen on a mladý pár, který příliš nevnímal okolní svět a věnoval se spíš sám sobě. Tak dojeli do Budějovic. Až na ulici před nádražím mu došlo,

že (#babcamelapravdu) si doma zapomněl čepici (#carharttwip). Vítr hnal ulicí sněhové vločky, bylo zvláštní ticho, do kterého problikávaly semaforey. Přeběhl ulici k autobusovému nádraží, kde podle jízdního plánu měl čekat autobus (#busem). Čekal. Řidič tedy Ládínkovo nadšení z nenadálé sněhové nadílky příliš nesdílel a pravil, že „sypač ještě neviděl, tudíž to bude pěkně voser.“ Ládínek se usadil pěkně vzadu, natáhl si nohy a projížděl mobil s dnešními úlovkami. Přesně načas se dal autobus do pohybu. Cíl už byl nadosah a Ládínek vytáhl z batůžku (#northface) energetickou marcipánovou tyčinku (#aptonia, #tatrakajeprostory). Zabral se do vlastních myšlenek, ze kterých ho probral až řidičův poněkud neurvalý dotaz: „Tak budeš vystupovat, mladej, nebo co?!“ (#hatefree,

#peacevole). Pár unavených tváří se otočilo jeho směrem, Ládínek stáhnul hlavu mezi ramena, zdvihl omluvně ruku a vyskočil rovnýma nohama do vánice. Podle navigace v mobilu mu zbývaly slabé tři kilometry pěšky. V duchu politoval své lehké botky a statečně vyrazil k cíli.

Už se asi nikdo nikdy nedozví, kde a kdy Ládínek překročil bludný kořen. Podstatné je, že po dvou kilometrech, už poněkud prokřehlý, zjistil, že něco není v pořádku. Šeřilo se čím dál víc, chumelenice houstla. Ládínek se prodíral polní cestou a bůhví proč mu hlavou nesnesitelně a pořád dokola zněl popěvek Oči mám sněhem zaváté (#karelgottforever). Pak selhala technika. Vypadalo to, že opustil oblast pokrytou signálem a jeho zmrzlé prsty už nedokázaly dodat telefonu (#iphone)

dostatečně čitelný biometrický otisk. Ládínek, i když to nebylo jeho zvykem, poněkud zpanikařil. Byl sám, kolem rostl řídký les. Když se zastavil, slyšel, jak buší jeho vlastní srdce (#heartbeat), a co bylo horší, slyšel, jak dopadají vločky na zem. To si až dosud myslel, že není možné. A bylo. Vločky se sypaly se slyšitelným šelestem a zasypávaly Ládínkovy stopy, takže už po pěti minutách nevěděl, odkud přišel ani kam má jít. Byla mu zima a měl hlad (#nesnasimenergeticketycinky). A chtělo se mu brečet. Tedy, zemřít při výstupu na Everest, to není žádná hanba, v Krkonoších už je to horší (#hancavrbata), ale taky by to ještě šlo, ovšem zemřít ve vánici na poli nebo v lese v jižních Čechách (#blbeczmrzlvlese), to by bylo blbý, fakt blbý. Vyrazil vpřed a po třech krocích šlápl do prázdna (#udelejkotrmelec, #valimesudy, #cvicimevprirode). Karel Gott v hlavě naprosto nepochopitelně přepnul a začal zpívat „*Mám rozprávkový dom s vysokou strechou kdesi pod nebom...*“ Ládínek, obalen sněhem, ležel na zádech na břehu potůčku v údolí, které při své panické atace zcela přehlédnul (#milujemejiznicechy). Chvilí mu trvalo, než se posadil, další chvíli mu trvalo, než se uklidnil, pak se dlouho oprašoval a zjišťoval škody. Mobil mu nejspíš vypadl z kapsy, batoh měl utržený jeden popruh, ale jinak to šlo. Chvilí mu trvalo, než se postavil, chvíli mu trvalo, než proklel své rozhodnutí podniknout tuto výpravu, a chvíli mu trvalo, než konečně uviděl to světlo. A ucítil kouř (#buhexistuje). Opatrně se dosmýkal po břehu potoka až ke stavení. Oknem dovnitř přes zatažené závěsy neviděl, brána byla zamčená a na dvoře štěkal pes. Zkřehlými prsty ubalil první sněhovou kouli a hodil ji přes plot na okno. Minul. Připadal si jak blbec a metal jednu kouli za druhou, než se mu konečně podařilo zasáhnout skleněnou tabuli. Konečně uslyšel kroky na dvoře. Vánici prořízl ostrý paprsek světla ze žárovky nad vraty. „*Proboha, kde jste se tu vzal?*“ ozval se ženský hlas. „*Promiňte, ale já jsem se asi ztratil...*“ zajíkl se Ládínek. „*Asi?*“ „*Asi určitě, můžete mi pomoci?*“ „*Ukažte ruce,*“ zavelel hlas. Ládínek pomalu zvedl ruce směrem ke vratům. Stál tam v kuželu světla jako svatý Šebestián, porobodávaný tisíci šípy zledovatělých vloček. Pak se otevřela dvířka a v nich stála žena s namířenou brokovnicí (#tenkratnazapade). Hlavní ukázala směrem k vratům: „*Pojďte blíž, co tu děláte?*“ Ládínek se snažil co nejsrozumitelněji a v co možná nejkratším čase převyprávět svou anabázi. Cítil, že jestli to bude trvat ještě chvíli, tak se buďto rozbřečí, nebo omdlí. Naštěstí měla ta žena pravděpodobně stejný pocit a při pohledu na toho uváleného a podivně ustrojeného cizince zavelela: „*Tak pojdte*

dál, vy cestovateli.“ Vedla ho přes dvůr ke stavení, otevřela dveře a pustila ho dovnitř: „*Zujte si ty bačkůrky a pojdte do tepla, uvařím vám čaj.*“

Tehdy Ládínek prošel jakousi hvězdnou branou z předsíně do světnice, které vévodila obrovská kachlová kamna se sporákem a neméně obrovský dřevěný stůl. Cítil, jak jím prostupuje teplo. Ne žár, prostě teplo, které ho obklopovalo, procházelo jím a ohřívalo jeho poněkud již ztuhlou krev. „*Venku je pořádná slotá, ale v rádiu to hlásili už od rána, že to přijde* (#babcamelazasepravdu). *Sundejte si ty mokré věci, než dostanete zápal plic, já vám přinesu něco na sebe po manželovi.*“ Ládínkův outfit se, stejně jako jeho sebevědomí, scvrknul do malé hromádky u jeho nohou a voda z tajícího sněhu, která z ní vytékala, se pomalu vsakovala do prkenné podlahy. Žena mu s pobaveným úsměvem podala manželstráky a košili: „*Můj byl o hlavu větší než vy a taky kus chlapa, ale aspoň vás to zahřeje. Sedněte si, čaj bude za chvíli.*“

Ládínek se skácel na židli a tál. Chvilí měl pocit, že mu upadnou uši, pak prsty u nohou. Žena přinesla konvici s čajem, dva obrovské hrnky a posadila se proti němu za stůl: „*A ted' mi to vyprávějte celé ještě jednou.*“ A Ládínek mluvil a mluvil a s každým nádechem do sebe nasával to životadárné teplo. Pak mluvila zase ona. Prozradila, že se jmenuje Růžena. Po babičce, která za války žila v Praze. Černá ovce rodiny. Vodila si domů německé vojáky, a když jí to po válce všechno spočítali, ostříhali jí vlasy, pomazali dehtem a posypali peřím (#dejavu), utekla sem na jih a našla si vdovce, mlynáře. Pak přišli komunisti, mlýn přestal mlít, ale rodině zůstal dodnes. Růžena si vzala místního učitele, který se po revoluci úplně zbláznil, a rozhodl se, že se stane kamnářem. „*Tyhle kamna jsme stavěli spolu a já se to od něj postupně naučila. Děti jsme mít nemohli, a tak jsme spolu jezdili po Čechách a stavěli kamna. Byl ale slabej na prsa, jako každej učitel, a když si ho pánbůh vzal, zůstala jsem tu sama a zdělila po něm i to řemeslo.*“

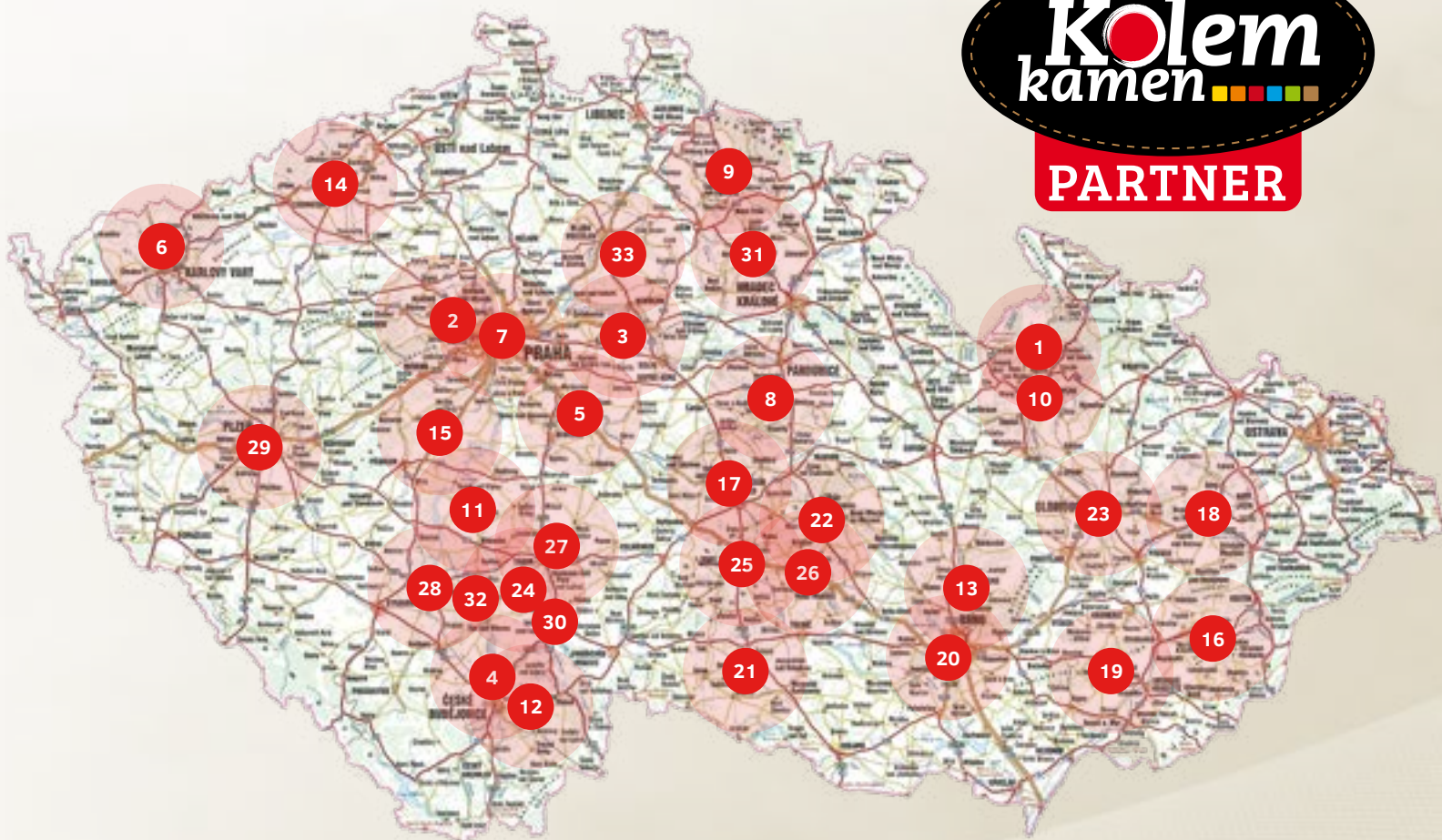
Povídali si dál a dál. Pes spokojeně spal vedle kamen, na zdi tikaly hodiny. Už bylo dávno po půlnoci (#happynewyear), to už si tykali, protože zjistili, že jsou skoro stejně staří, a oni si stále měli co říct. Čas jakoby na tom místě plynul úplně jiným tempem. Stranou od hlučné silvestrovské noci proti sobě u stolu seděli dva lidé a vyprávěli si příběhy. Pěkně z očí do očí. Teprve když začala tma za okny pomalu blednout, Růžena vstala: „*Dojdu do stodoly pro dříví a přiložím, musíme se taky vyspat. Ustelu ti tady ve světnici. První autobus jede stejně až po obědě a to se říká kdoví jestli, v tomhle počasí.*“

Venku pořád sněžilo, vločky už ale nehnal vítr ve vírech, jen se neslyšně snášely k zemi. Ládínek to pozoroval a myslel na těch posledních pár hodin, které prožil od silvestrovského rána. Pořád jím prostupovalo to teplo, cítil ho i přes péřovou deku, kterou ho přikryla, když ho ukládala na kanape. Díval se na zarámované fotografie na zdi. Staré a zažloutlé jako všechny ty vzpomínky, které dnes v noci řekli jeden druhému. Pak si teprve všiml těch rámu. Byly hodně staré, vyřezávané a lišty v rozích se překrývaly a přesahovaly. Najednou si uvědomil, že vypadají stejně jako ty malinkaté rámečky, kterými uvozoval každé slovo, které za posledních pár let napsal na Instagramu (#hashtag), a díky kterým se navždy jeho slova propsala do paměti celé téhle nekonečné sítě příběhů. S tím rozdílem, že až jednou definitivně vypnou zase proud a s ním i internet a počítače, celý

tenhle svět zmizí. Dřevěné hashtagy, které tu má Růžena pověšené na zdi, tu ale zůstanou. A s nimi i celý její svět. Svět, který voní hlínou a kouřem, svět, ve kterém Růžena v kalhotách, košili a starém svetru (#vintagefashion, #oblekamsejakoclovek) přinese ze stodoly koš plný voňavého dříví, přiloží do kamen, uvaří čaj a posadí se ke stolu. Svět, ve kterém padá z nebe opravdový sníh, svět, ve kterém trouba, který si vyjede jen tak nalehko, málem umrzne v lese (#realworld). Svítalo, sníh venku začínal jiskřit a Ládínek se pomalu propadal do toho světa, ve kterém v pokoji hoří oheň v kamnech, lidé sedí kolem stolu a něco si vyprávějí. Těsně před tím, než definitivně usnul, učinil poprvé ve svém životě novoroční předsevzetí. Rozhodl se, že se sem jednou vrátí a zkusí se stát kamnářem. (#theend)

Vše, co vás v časopise zaujalo, objednávejte u našich autorizovaných partnerů!

1. K-Plus

Údolní 384, 788 33 Hanušovice
jauernig@seznam.cz

2. Krbystyle, s.r.o.

Klicperova 10, 150 00 Praha – Smíchov
kosar@krby-style.cz, www.krby-style.cz

3. Jaroslav Turyna

Petra Bezruč 548, 289 11 Pečky
info@krby-turyna.cz, www.krby-turyna.cz

4. Roman Hanuš

Prokišova 355/3, 370 01 České Budějovice
kamna.hanus@tiscali.cz, www.kamnahanus.cz

5. Tomáš Jíra

Hrusice 197, 251 69 Hrusice
tomasjira@centrum.cz, www.tomasjira.cz

6. Ladislav Koutecký

Merklínská 14, 360 10 Karlovy Vary – Sedlec
info@3xk.cz, www.3xk.cz

7. Vladimír Laube - stavební práce

Mezi Vodami 1560/33
143 50 Praha 4 – Modřany
info@laubekrby.cz, www.laubekrby.cz

8. Martin Pecina

Koželužská 108, 537 01 Chrudim
martin.pecina@seznam.cz

9. Kamnářství Pithard & Volech

Metyšova 922, 514 01 Jilemnice
piavo@c-box.cz, www.kamnapravo.cz

10. Bohdan Hrabec

Pod Senovou 46a, 787 01 Šumperk
 bohdan.hrabec@seznam.cz
 www.kamnarstvi-hrabec.cz

11. Vladimír Hejna

Chyšky 79, 398 53 Chyšky
 krby.hejna@seznam.cz, www.krbyhejna.cz

12. Sgrafito spol.s.r.o.

Ledenická 688
 370 06 České Budějovice - Srubec
 krby@sgrafito.cz, www.sgrafito.cz

13. Richard Kučera

Pod Sanatorkou 2508/1, 678 01 Blansko
 info@krbykucera.cz, www.krbykucera.cz

14. Krby Pelant s.r.o.

U Stadiónu 1190, 434 01 Most
 info@krbypelant.cz, www.krbypelant.cz

15. Petr Sedlák

Malostranská 613, 262 02 Stará Huť
 petr@kamnarstvi-sedlak.cz
 www.kamnarstvi-sedlak.cz

16. Jiří Jurčák

Na Gruntech 14, 763 11 Zlín – Lužkovice
 ☎ 777 733 337, jiri.jurcak@krby-kamna.com

17. Lubomír Smejkal

Veselý Žďár, 580 01 Havlíčkův Brod
 krby.smejkal@seznam.cz
 www.krby-kamna-smejkal.cz

18. David Jakubka

Teplice nad Bečvou 112, 753 01 Hranice
 kamnakrby@seznam.cz, www.kamnakubka.cz

19. TECHNOKLIMA UH s.r.o.

Hradištská 95, 686 03 Staré Město
 krby@technoklima.cz, www.technoklima.cz

20. METAX KRBÝ s.r.o.

Videňská 262/125c, 619 00 Brno
 grepl@krby-metax.cz, www.krby-metax.cz

21. Želetavská kamna - Brabenec, spol. s r. o.

Pražská 168, 675 26 Želetava
 ☎ 568 455 238, 604 963 276
 bervidovae@brabenec.info
 www.brabenec.info
 www.zeletavska-kamna.cz

22. Kamnářství Milan Blaha

Příčná 140, 592 14 Nové Veselí
 ☎ 566 667 235, 602 786 353
 blaha_milan@seznam.cz, www.blahamilan.com

23. STAVEP Vaňha Pavel

Dolní novosadská 41/26, 770 12 Olomouc
 ☎ 585 751 810, 777 070 585
 info@krbyolomouc.cz, www.krbyolomouc.cz

24. Štěpán Jankovič

391 72 Sudoměřice u Bechyně 120
 ☎ 603 210 716, stepan.jankovic@seznam.cz
 www.kachlovakamna.kvalitne.cz

25. Jaromír Láznicka

Sokolovská 1, 586 01 Jihlava
 ☎ 604 244 218, kamna@laznicka.cz
 www.laznicka.cz

26. Jaromír Láznicka

Náměstí 178, 594 42 Měřín
 ☎ 773 575 255, kamna@laznicka.cz
 www.laznicka.cz

27. Kamnářství Jiří Mára

Jungmannova 535/7, 391 01 Sezimovo Ústí
 ☎ 724 251 744, mara@kachlovakamna.net
 www.kamnamara.cz

28. Kamnářství Maršík

K Háječku 224, 39701 Písek
 ☎ 776 158 414, marsikjan@seznam.cz
 www.krbymarsik.cz

29. Radek Peterka - kamnářství

K Sinoru 251/9, 301 00 Plzeň 10 - Lhota
 ☎ 605 355 327, radekpeterka@volny.cz
 www.krby-peterka.com

30. Stavebnictví, kamnářství D+J Jan Vosecký

Michalská 318, 391 65 Bechyně
 ☎ 602 155 682, vosecky.j@seznam.cz
 www.sporacek.cz

31. Centrum krbů - Jan Praus

Březovice 54, 508 01 Horice
 ☎ 603 293 711, info@centrumkrbu.cz
 www.centrumkrbu.cz

32. Jihočeské kamnářství – Jaroslav Prokop

Želeč 317, 391 74 Želeč
 ☎ 732 736 434, info@jihoceskekamnarstvi.cz
 www.jihoceskekamnarstvi.cz

33. Kamnářství Horák

Družstevní 380, 294 41 Dobruška
 ☎ 603 271 255, horak.dobruška@gmail.com
 www.kamnarstviorak.cz

www.kolem-kamen.cz

STAVEBNICTVÍ, KAMNÁŘSTVÍ D+J, JAN VOSECKÝ

Michalská 318
391 65 Bechyně
voseckyj@seznam.cz
+420 602 155 682
www.sporacek.cz

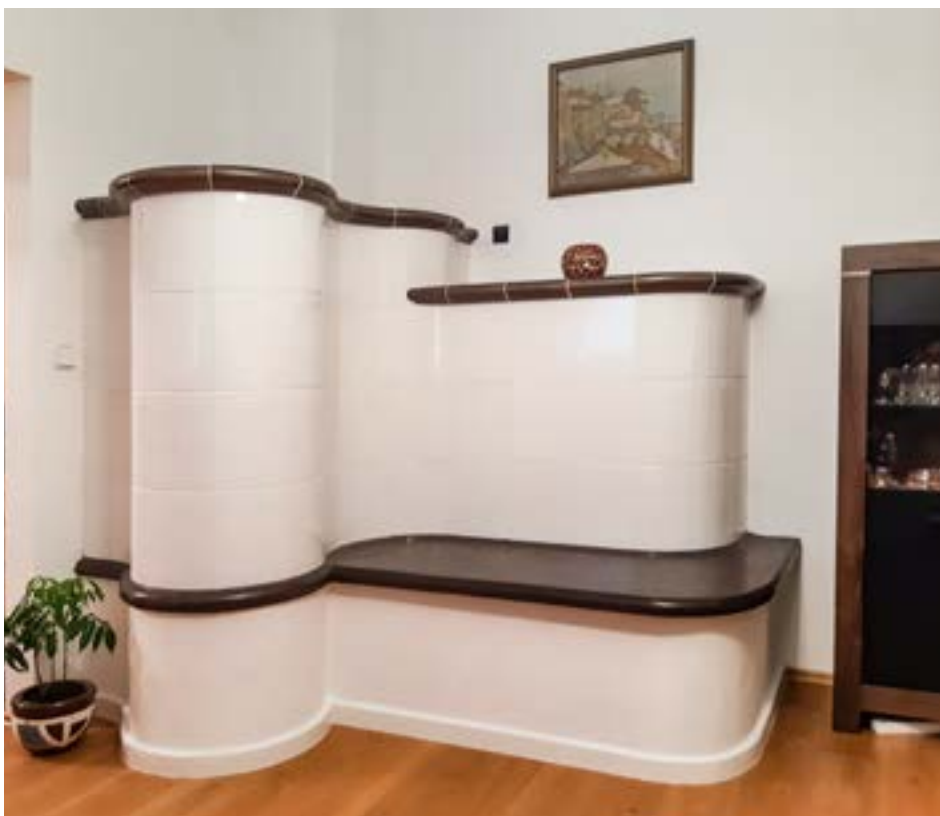
Kachlová akumulční obestavba s kamnovou vložkou Brunner HKD 4,1sk s teplovodním výměníkem vytápí zázemí Vydrovy Boudy v Krkonoších. Kachle K&K kamnářství Bechyně.

JAKUB MAREŠOVSKÝ

Vladyčín
399 01 Kovářov
+420 602 362 002
jakubmaresovsky@seznam.cz

Kachlový sporák s dvěma troubami a ležením. Kachle K&K Poker v zelené lahvové glazuře se stékavým efektem glazury. Kování Rustika od firmy Řehulka.

KAMNÁŘSTVÍ HORÁK

Družstevní 380
294 41 Dobruška
horak.dobruška@gmail.com
+420 603 271 255
www.kamnarstvihorak.cz

Sálavá akumulční kamna z radiálních kachlů jsou vytápěna z vedlejší místnosti.

DAVID JAKUBKA

Teplička nad Bečvou 112
753 01 Hranice
kamnakrby@seznam.cz
www.kamnakubka.cz

Topeniště Brunner HKD 4.1 s akumulčními tahy MMS, s troubou od firmy Řehulka. Kachle Hein s.r.o.

SPARTHERM®
Feuerungstechnik

Spartherm krbová vložka

Kamnářovo ucho

Bratři Ebenové: Chlebičky

Při přípravě našeho silvestrovského menu logicky došlo i na chlebičky, to v podstatě typické české národní jídlo, které naše oslavy a důležitá jednání provází už více jak sto let. Jedněmi velebené, druhými zatracované jídlo se dočkalo i velmi zajímavého hudebního zpracování. Příležitostný projekt Marka Ebena a jeho bratrů sem tam vydá dlouhohrající desku a ta vždycky stojí za poslechnutí. Album z roku 2008 se jmenuje prostě - Chlebičky. Hned ta první skladba vás uvede do světa chlebičků a i nezasevěným poskytne ucelený přehled o základních druzích chlebičků i úskalích, která na vás při jejich konzumaci mohou čekat. První na řadě je chlebiček s vajíčkem - „chlebiček s vajíčkem je nejsilnější

ráže, host hubu otevře jak vrata do garáže a už tam zajíždí ta velká sněžná fréza a z obou koutků úst vytéká majonéza.“ Jako druhý se představuje chlebiček humrový, symbol někdejšího luxusu a nedosažitelnosti plodů moře. Třetí na řadě je chlebiček, který si vždycky počká, neboť z něj hledí osamělá sardelová očka. Prostě, kdo si dá na začátku párty sardelový chlebiček, má s dalším sbližováním a intimitou utrum. Na čtvrtém místě je klasika všech klasik, ale pozor, dobrá rada bratří Ebenů zní: „Na dalším chlebičku je salát zvaný vlašák, kdo ho sní po dvou dnech, tak to je vážně pašák, protože pak přijde ten svátek rock-n-rollu, a kameny se valí ze žlučníku dolů!“ Poslední je chlebiček s uherákem, za sociku další ukázka gastronomie z vyšších kruhů, tenkrát především z těch stranických. Marek Eben zpívá: „Myslím, že kdysi stával kolem pěti kaček, a já cítím tu vůni, ten parfém zasedaček...“ A my máme pocit, že se jeho cena v parlamentním bufetu za posledních třicet let ani moc nezměnila. Tak dobrou chuť o silvestrovské noci, ať už si dáte chlebičky na tácku nebo ty hudební.

www.silca-online.cz

**MODERNÍ STAVEBNÍ MATERIÁLY
PRO ÚSPĚŠNOU STAVBU KAMEN A KRBŮ**

Oficiální prodejce pro ČR:

EBK ERET BERNARD, s.r.o.
Sokolovská 2112 / 74c, 323 14 Píseň, Czech Republic
tel./fax: +420 377 538 787, tel.: +420 377 534 515
mobil: +420 723 361 638
e-mail: info@ebk.cz www.ebk.cz

Red Hot Chily Peppers: Fire

Jestli to máte fakt rádi horké, tak u téhle kalifornské partičky v podstatě nemůžete šlápnout vedle. Tyhle červené pálivé čili papričky by totiž probudily k životu i mrtvého. Svě o tom ví kolega Blažek, který na jedné předvánoční párty, znaven životem a nestřídmostí v požívání alkoholu, zval jak zákon káže. Dlouho jsme ho ohleduplně překračovali, abychom ho nerušili. Pak se ale ozvaly z reproduktorů první takty skladby Fire z alba Mother's Milk, Karel se vzepjal jak kůň na startu Velké pardubické a protančil se až do poloviny desky. V průběhu Sexy Mexican Maid vypadl z otevřeného okna a bez přerušení tančil dál. Dlužno říci, že se jednalo o okno v podstatě francouzské, a Karel se poté, co se vzpomatoval na mrazivém vzduchu, nechápavě dožadoval vstupu do domu a poněkud znepokojeně se dotazoval, jestli ho zase šéfová vyhodila, protože strašně vyváděl. Inu, když pořádná silvestrovská párty, tak jediné s Red Hot Chily Peppers. A bez Karla. Přejeme vám příjemný hudební vstup do Nového roku!

Kamnářství Petr Sedlák
Malostranská 613, Stará Huť
+420 608 889 366
petr@kamnarstvi-sedlak.cz
www.kamnarstvi-sedlak.cz

Vladimír LAUBE – KRBY
www.laubekrby.cz

Kamnářství Horák
Dobruška
☎ 603 271 255
horak.dobruška@gmail.com
www.kamnarstvihorak.cz

KAMNÁŘSTVÍ MARŠÍK

K Háječku 224, 39701 Písek
☎ 776 158 414, marsikjan@seznam.cz
www.krbymarsik.cz

SGRAFITO spol. s r.o.

www.sgrafito.cz

České Budějovice

Krbystyle s.r.o.

Prodejna a showroom:
Klicperova 10, 150 00 Praha-Smíchov
Tel.: +420 725 500 009, +420 722 600 009
www.krby-style.cz

KAMNÁŘSTVÍ
HRABEC

Bohdan Hrabec
Pod Senovou 46a
787 01 Šumperk
bohdan.hrabec@seznam.cz
tel: 602 787 024
web: kamnarstvi-hrabec.cz

www.krbyhejna.cz

krby.hejna@gmail.com

☎ 775 288 027, 777 288 027

www.centrumkrbu.cz
Hořovice - Březovice 54 tel.: 493 691 311

Kamnářství
Tomáš Jíra

KAMNA
KRBY
PECE
SPORÁKY

www.tomasjira.cz

OHEŇ
V DOBRÝCH RUKOU

KRBY KAMNA TURÝNA

www.krby-turyna.cz

KRBY PELANT

U Stadionu 1190
434 01 Most
+420 602 347 979
info@krbypelant.cz
www.krbypelant.cz

PERTINGER

Pokud budete mít zájem odebrat časopis Kolem kamen, rádi vám zašleme fakturu pouze na poštovné a balné. Částka bude činit 100 korun bez DPH a zahrne všechna následující 4 čísla. **Objednávejte mailem na: casopis@dobre-remeslo.cz**

1990 – 2020

RODINNÉ KAMNÁŘSTVÍ
KOUTECKÝ
KARLOVY VARY

30 LET

ZKUŠENOSTÍ A DOBRÉ PRÁCE
NEJVĚTŠÍ SHOWROOM V ZÁPADNÍCH ČECHÁCH
ZAKLADATEL CECHU KAMNÁŘŮ ČR

Merklínská 14, 360 10 Karlovy Vary-Sedlec
☎ 353 926 356 | otevřeno pondělí - pátek 9 – 16 hodin

www.3xk.cz

Přidejte se k nám
na Facebooku [[@KolemKamen](https://www.facebook.com/KolemKamen)]
a Instagramu [[#kolem kamen](https://www.instagram.com/kolem kamen)]

Co čteme za kamny?

Miloslav Šimek, Jiří Grossmann: Povídky

První literární tip na úplný závěr roku je sázka na jistotu. V kteroukoliv denní, noční i roční dobu se v podstatě stačí sesednout kolem kamen, otevřít tuto knihu na libovolné stránce a začít číst. Garantujeme, že po několika větách se bude celá společnost válet smíchy po zemi a inspirována legendárními slogany, začne aplikovat svět povídek v reálném životě.

Češi vždy dokázali chmurná období své historie, a že jich v té historii bylo, bravurně přetavit do literárních skvostů. Povídky Šimka a Grossmanna jsou jedním z nich. Jako perlový náhrdelník po prababičce, uchovávaný z generace na generaci, tak plní naše životy smíchem postavy učitele Lomcováka, bioložky Eckertové, Klikoše, propadlíka Janeby zvaného Nikotin, či důchodce Misníka, který, točíce dřevěnou nohou kolem sebe, volá: „Nedotýkejte se mne, jsemť invalidou!“

Občas máme na našich redakčních poradách pocit, že žijeme svůj život právě prostřednictvím těchto legendárních povídek. Anebo je to možná naopak. Ty povídky jsou prostě opsány ze života, který přes veškeré své proměny je, až na malé detaily, pořád stejně tragikomický.

Jak jinak si vysvětlit nedávnou návštěvu jednoho zákazníka v našem showroomu. Nenápadný pán dlouho pečlivě vybíral, vyptával se, a když došlo na cenu, rozstřelil nás tím, jak mu zajiskřilo v očích, když suše a věcně prohlásil: „To víte, nechci slevu zadarmo...“

Noční vlak do Lisabonu

Pascal Mercier: Noční vlak do Lisabonu

Druhý tip je pro úplně jinou sortu lidí. Pro ty, pro které je každý den výzvou a novou příležitostí. A možná i pro ty, kteří mají v sobě tuto vlastnost geneticky zakódovanou, jen o tom ještě nevědí. Jak jinak si vysvětlit, že sedmapadesátiletý švýcarský učitel latiny, řečtiny a hebrejštiny Raimund Gregorius odjede znenadání prvním vlakem do Portugalska jen proto, že dívka, kterou cestou v dešti do práce zachránil na mostě před sebevraždou, mluvila portugalsky.

Další události běží v rychlém sledu. Do rukou se mu dostane kniha lékaře z Lisabonu, útlý svazek myšlenek a úvah. Gregoria zcela uchvátí a po pár přečtených kapitolách dojde k zásadním rozhodnutím. Následujícího dne za svítání vyrazí přes Ženevu a Paříž „nočním vlakem do Lisabonu“. Uniká tak každodenní rutině, zřiká se závazků a vydává se pátrat po portugalském aristokratickém lékaři a spisovateli Amadeu de Prada, který bojoval proti Salazarově diktatuře a jehož myšlenky mu nedají spát.

Noční vlak do Lisabonu je napínavým bestsellerem naruby, dalo by se říci, že pádnou odpovědí na Paula Coelho, a především knihou, která umí vytrhnout ze zaběhlých stereotypů a přimět k přemýšlení o touze a změnách, jakých jsme v životě schopni.

To je přece ideální téma pro poslední bilanční noc v roce, kdy se člověk ohlíží za svým dosavadním životem a je nakloněn změnám. Vidíte, někdy stačí sebrat se a vyrazit na nejbližší nádraží. Tak šťastnou cestu!

...se už zase budeme těšit na jaro a ponoříme se trochu hlouběji do historie kamnářského řemesla. Podíváme se, jak v bechyňské manufaktuře vznikají repliky dvou renesančních kamen pro vimperský zámek, které vznikají metodou formování z těsta. Probereme i jednotlivé stavební styly, a to jak se v historii promítaly do stavby kamen. Uvaříme si stará jídla našich předků. A projdeme se po lese, protože v něm roste to, co naše kamna živí po dlouhá staletí a dává jim to nejdůležitější - teplo.

Tak si užijte v klidu zbytek adventního času, veselé Vánoce a šťastný nový rok. Prožijte je ve zdraví, a pokud možno kolem kamen

Víte, že...

- podle „Entertainment Weekly“ je film Ně-
kdo to rád horké z roku 1959 považován
za devátý nejlepší film všech dob a zdaleka
nejlepší komedii
- předlohou pro film byla německá fraška
z roku 1951 s názvem Fanfaren der Liebe
Josefíno
- v Sovětském svazu směl být film uváděn
pod názvem „Jen dívky smějí hrát jazz“
- po svém uvedení byl film v Kansasu zaká-
zán, převleky byly údajně „pro Kansas příliš
zneklidňující“
- Marilyn Monroe údajně trvalo 47 záběrů,
než správně zopakovala, „To jsem já, Su-
gar“
- když bral Orry-Kelly hlavním hvězdám
míry na šaty, tak prý řekl položertem Mari-
lyn, že Tony Curtis má hezčí zadek. Ma-
rilyn ihned obnažila hrud' a opáčila, „Ano,
ale taková prsa nemá!“
- Tony Curtis prohlásil, že Marilyn Monroe
líbá jako chlap

KRBY-KAMNA-TURÝNA

OHEŇ V DOBRÝCH RUKOU

specialista pro stavbu krbů a kamen | široká nabídka od prestižních výrobců
kamenná prodejna s více než 111 vzorky
komplexní služby od návrhu až po realizaci | důvěryhodné reference

www.krby-turyna.cz | ☎ 723 174 928

PremiumEdition

270 ° pohled do ohně bez hranic

Premium A-U-70h

úhel pohledu budoucnosti

- žádný rám vám nebrání ve výhledu
- skryté madlo
- masivní ocelový rám ve standardním provedení
- vylepšené spalování snižuje znečištění skla
- perfektní spalování díky vylepšenému přívodu vzduchu
- patentovaná technologie snadného čištění dvířek
- **Volitelně:** elektrický posuv dvířek, spalovací automatika, modul pro sekundární přívod vzduchu

